

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w Mistrzostwach Europy Seniorów
Brandenburg (Niemcy)
6-8.05.2016**

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Seniorów**

6-8 maja 2016 roku

Brandenburg

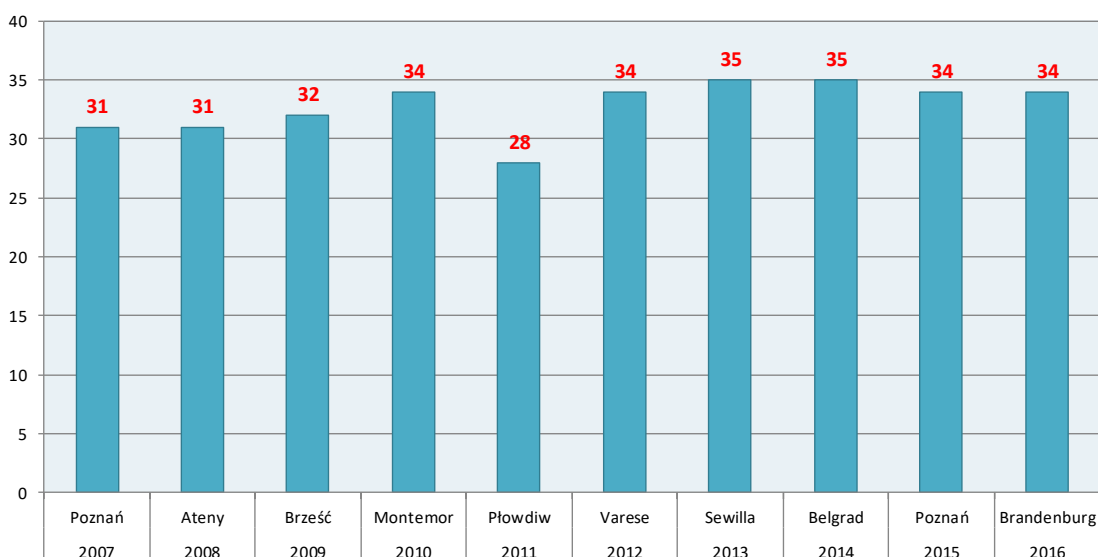
I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów rozegrane zostały w dniach 6-8 maja na torze regatowym położonym na obrzeżu dużego, bo liczącego 22 km długości jeziorze Beetzsee w Brandenburgii.

Mistrzostwa Europy w Brandenburgii były dziesiątymi z kolei od wznowienia ich rozgrywania po 34 letniej przerwie w latach 1973-2006. Zostały zarazem po raz czwarty rozegrane po zmianie terminu i przeniesieniu ich z września, po Mistrzostwach Świata Seniorów, na maj, czyli pierwszą połowę podokresu startów kontrolnych. Ta zmiana miała kluczowe znaczenie, gdyż w Mistrzostwach Europy zaczęły startować poszczególne reprezentacje w swoich najsilniejszych składach osobowych. Zdecydowanie podniósł się poziom sportowy, ale i skala trudności sięgania po medale.

W tegorocznych Mistrzostwach Europy wystartowały łącznie 34 kraje spośród 43 zarejestrowanych federacji europejskich.

ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY W LATACH 2007-2016

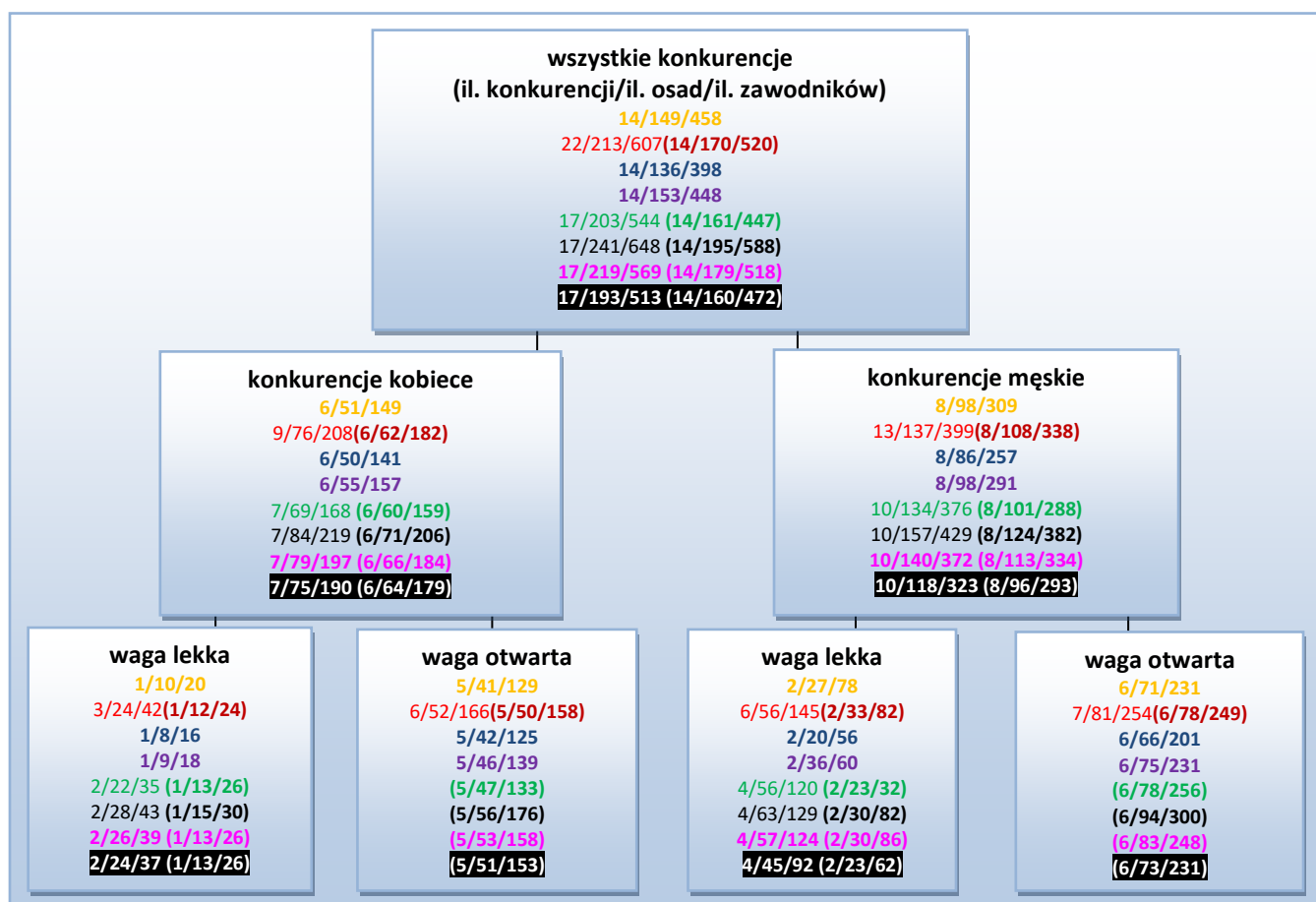
Można zauważyć, że jest to średnia liczba 34-35 państw biorących aktywny udział we współzawodnictwie europejskim. Z dużych reprezentacji zabrakło drugi raz z rzędu Włochów, którzy taki sobie przyjęli schemat przygotowania do imprezy głównej. Ominięcie startu w Mistrzostwach Europy w ubiegłym roku dało Włochom pięć kwalifikacji olimpijskich i jeden medal, a więc jak na tą reprezentację nie było to jakąś specjalną rewelacją. Trudno więc zrozumieć w tym przypadku politykę ich federacji, gdyż finalnie nie przynosi żadnych spektakularnych korzyści.

Osiem pozostałych narodowych federacji wioślarskich, które nie wystartowały w Brandenburgii (Albania, Armenia, Gibraltar, Islandia, Macedonia, Monako oraz Turcja i Izrael) na razie nie mają zbyt mocnego ogólnie wioślarstwa (z wyjątkiem Turcji i Izraela, które posiadają po jednej załodze), a więc generalnie stanowią jedynie „wartość statystyczną”.

W pierwszych po wznowieniu Mistrzostwach Europy rozgrywano tylko konkurencje olimpijskie, z wyjątkiem 2010 roku, kiedy to na wniosek wielu europejskich federacji, ze względu na koszt wysłania większej reprezentacji na Mistrzostwa Świata do Nowej Zelandii, w Mistrzostwach Europy w

Portugalii rozegrano pełen program konkurencji z Mistrzostw Świata. Obecnie ustalono, że program Mistrzostw Europy będzie tożsamy z programem dwóch pierwszych Pucharów Świata, czyli rozgrywane będą wszystkie konkurencje olimpijskie i trzy nieolimpijskie wagi lekkiej (jedynka kobiet i mężczyzn oraz męska dwójka bez sternika), w których mogą startować zawodnicy niejako rezerwowi do dwójek podwójnych i czwórki bez sternika wagi lekkiej, wchodzących w skład konkurencji olimpijskich.

ILÓŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD, ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW Z PODZIAŁEM NA PŁEĆ,

KOLOR POMARAŃCZOWY

KOLOR CZERWONY

KOLOR NIEBIESKI

KOLOR FIOLETOWY

KOLOR ZIELONY

KOLOR CZARNY

KOLOR RÓŻOWY

KOLOR BIAŁY

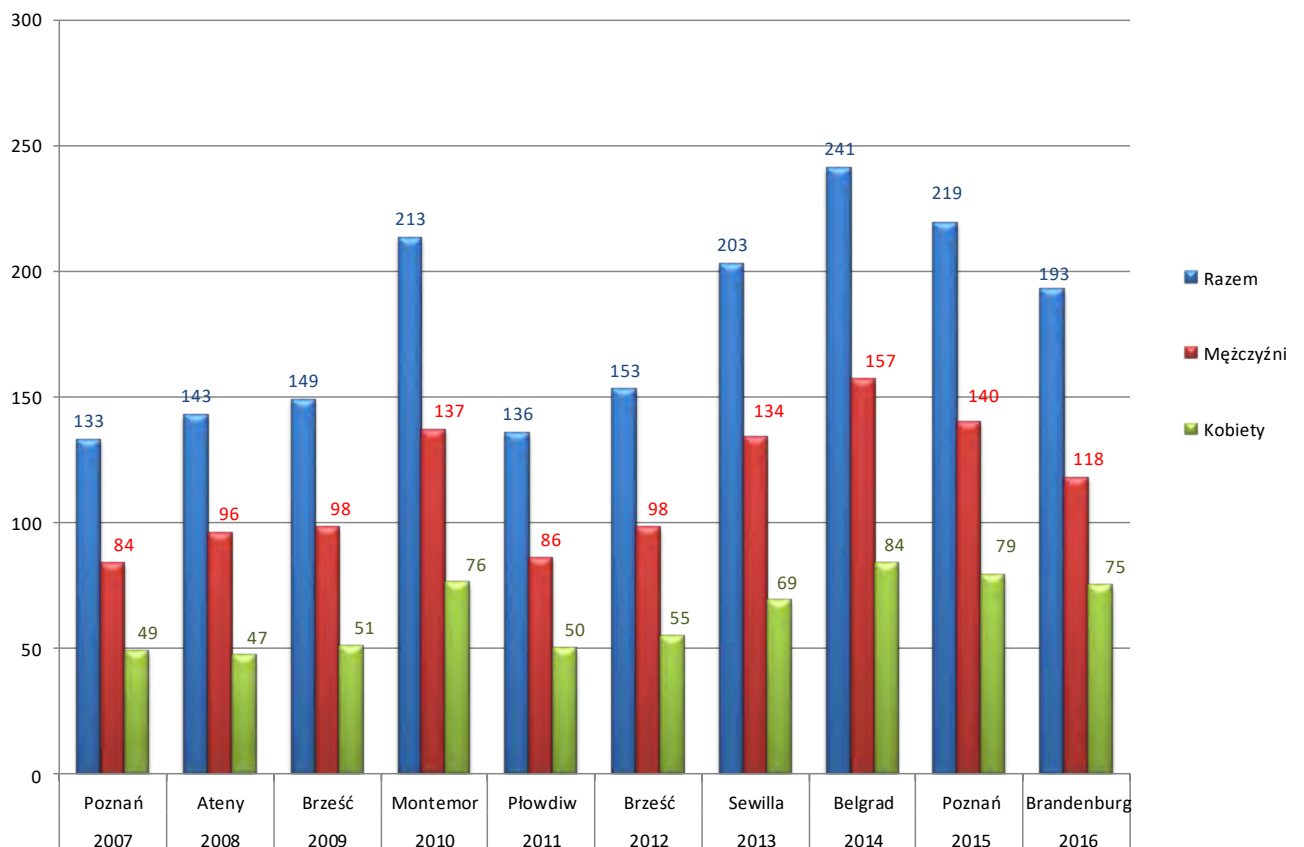
- Mistrzostwa Europy 2009 roku w Brześciu (Białoruś)
- Mistrzostwa Europy 2010 roku w Montemor-o-Velho (Portugalia) – w nawiasie konkurencje olimp.
- Mistrzostwa Europy 2011 roku w Plovdiv (Bułgaria)
- Mistrzostwa Europy 2012 roku w Varese (Włochy)
- Mistrzostwa Europy 2013 roku w Sewilli (Hiszpania) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2014 roku w Belgradzie (Serbia) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2015 roku w Poznaniu – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2016 roku w Brandenburgii (Niemcy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie

Pomimo uczestnictwa tej samej ilości federacji na starcie jednak zabrakło kilkudziesięciu osad w stosunku do roku ubiegłego, a w tym kilkunastu czołowych na świecie jak np. francuskich Mistrzów Świata w dwójce podwójnej wagi lekkiej, polskiej dwójki (Madaj – Fularczyk-Kozłowska) czy utytułowanej duńskiej czwórki bez sternika wagi lekkiej.

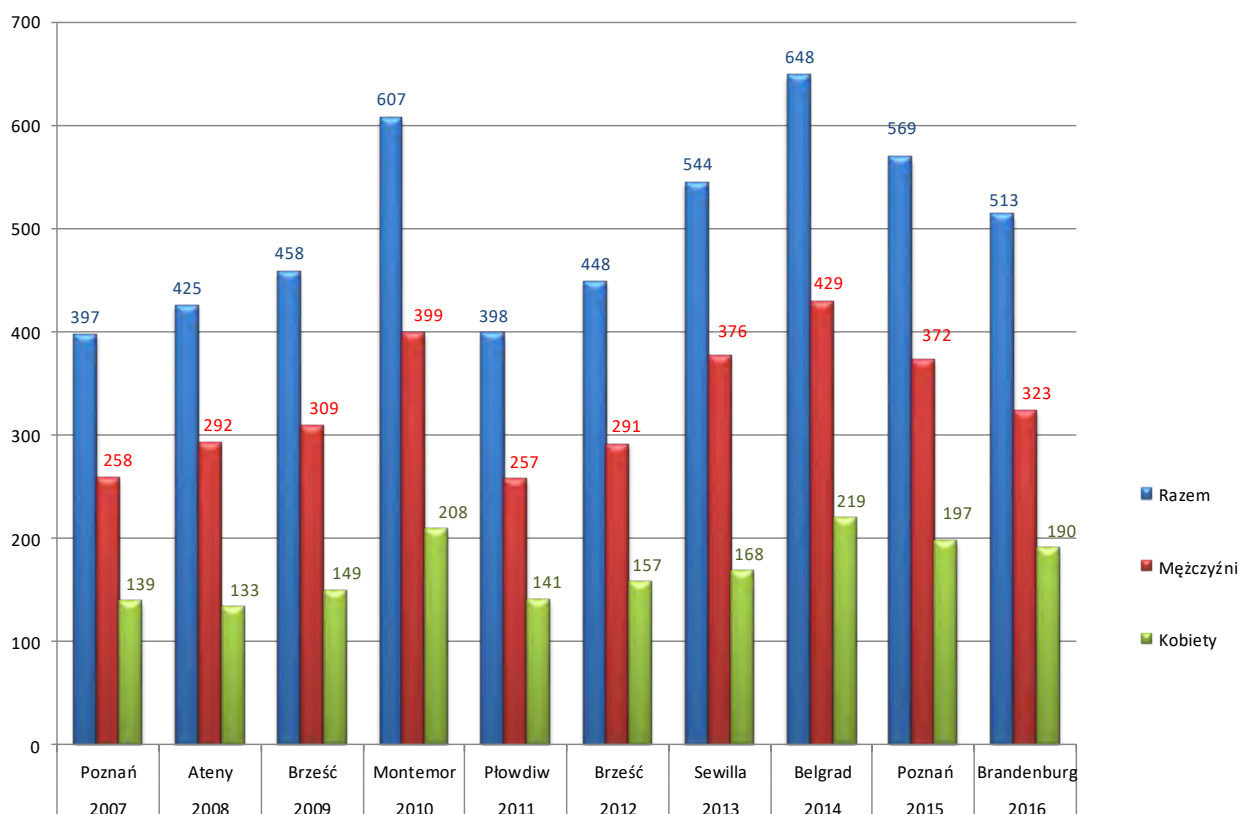
Łącznie w tym roku w 17 konkurencjach wystartowało 513 zawodniczek i zawodników w 193 osadach. W siedmiu konkurencjach kobiecych wystartowało 190 zawodniczek w 75 osadach, a w dziesięciu konkurencjach męskich wystartowało 323 zawodników w 118 osadach. Były to jak widać

najmniejsze ilości zawodników wśród mężczyzn w przeciągu całego kończącego się cyklu olimpijskiego, a wśród kobiet mniej było zawodniczek jedynie na jego początku.

W latach 2007-2016, czyli od kiedy wznowiono rozgrywanie Mistrzostw Europy Seniorów, największą ilość osad zgłoszono do mistrzostw 2014 roku w Belgradzie, a najmniejszą do pierwszych w 2007 roku w Poznaniu, gdyż wiele federacji nie było na początku entuzjastycznie nastawionych do koncepcji tej imprezy. Jednak jak widać wyraźnie się ona rozwija, szczególnie po przystosowaniu na stałe terminu do norm cyklicznych startów w podokresie startów kontrolnych.

Proporcjonalnie do ilości osad układała się ilość zawodników w poszczególnych latach. W Brandenburgu startowała wprawdzie najmniejsza ilość zawodników obecnego cyklu olimpijskiego, ale było to i tak więcej niż w poprzednich sześciu latach z wyjątkiem wspomnianego Montemor o Velho w Portugalii z tym, że tam rozegrano aż 22 konkurencje, czyli pełen program Mistrzostw Świata Seniorów.

Dla zobrazowania tej ilości należy nadmienić, że w ubiegłorocznych rekordowych pod tym względem Mistrzostwach Świata we francuskim Aiguebelette wystartowało w 22 rozegranych konkurencjach 1120 zawodniczek i zawodników w 430 osadach wioślarskich. Widać stąd jaki procent światowego wioślarstwa stanowią kraje europejskie.

Najwięcej osad zgłoszono, podobnie jak w ubiegłym roku, do konkurencji jedynek mężczyzn, a najmniej, także podobnie jak w ubiegłym roku i tradycyjnie już ósemek kobiet. Tylko w siedmiu konkurencjach zgłoszono powyżej dwunastu załóg, a więc musiano rozegrać czterostopniowy system eliminacji. Natomiast nie było żadnej konkurencji, w której niepotrzebne byłyby eliminacje (czyli sześć lub mniej osad).

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1	Jedynka mężczyzn	16
2-3	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn Dwójka bez sternika mężczyzn	15
4-6	Jedynka kobiet Jedynka wagi lekkiej mężczyzn Dwójka podwójna mężczyzn	14
7	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet	13
8	Dwójka bez sterniczki kobiet	12
9	Czwórka bez sternika mężczyzn	11
10-11	Jedynka wagi lekkiej kobiet Dwójka podwójna kobiet	10
12	Ósemka mężczyzn	9
13-15	Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Czwórka podwójna kobiet Czwórka podwójna mężczyzn	8
16-17	Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Ósemka kobiet	7

Największe reprezentacje zgłosili gospodarze – Niemcy (maksymalną – 17 załóg) i Wielka Brytania (o jedną mniej), a więc federacje, które nadają ton rywalizacji europejskiej i mają w swoich krajach najbardziej rozbudowane wioslarstwo na wszystkich poziomach wiekowych.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	17
2	Wielka Brytania	16
3	Ukraina	15
4	Holandia	14
5	Czechy	13
6	Polska	11
7	Białoruś	10
8	Rosja	9
9-11	Dania, Hiszpania, Szwajcaria	8
12-13	Francja, Litwa	6
14-17	Chorwacja, Finlandia, Irlandia, Rumunia	5
18	Norwegia	4
19-20	Belgia, Łotwa	3
21-28	Austria, Bułgaria, Estonia, Grecja, Portugalia, Słowenia, Szwecja, Węgry	2
29-34	Azerbejdżan, Cypr, Gruzja, Mołdawia, Serbia, Słowacja	1

KOBIETY

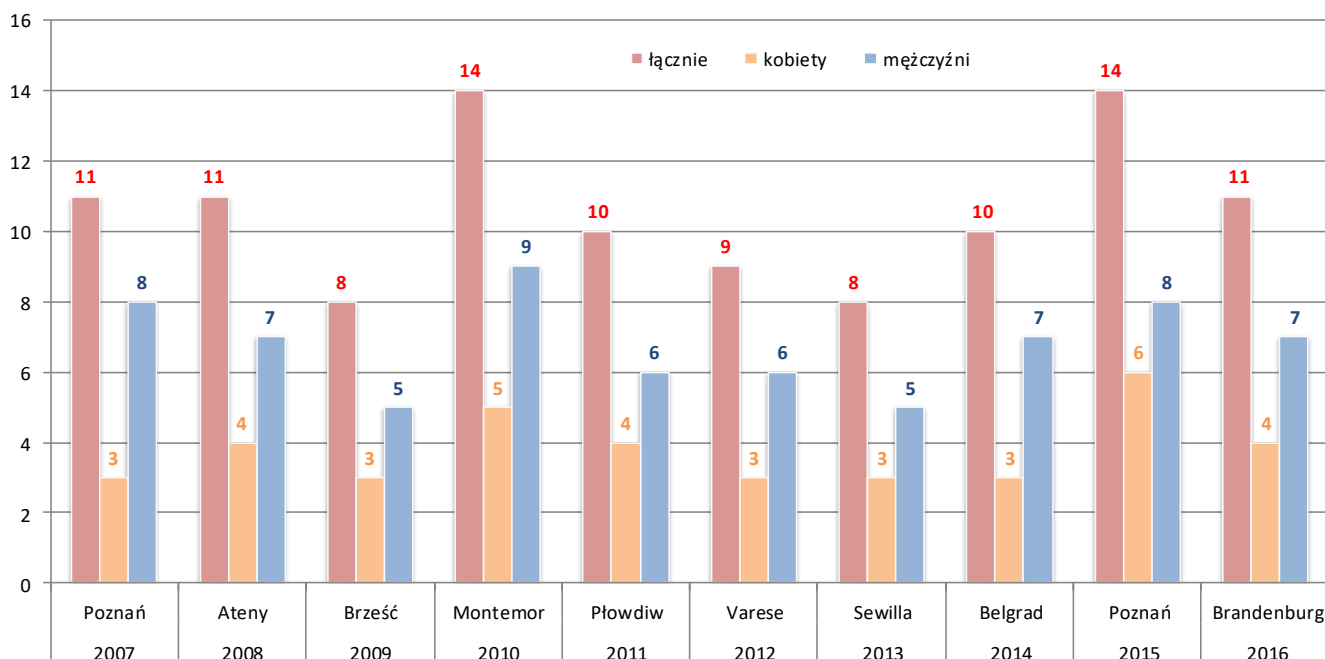
Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Holandia, Niemcy, Ukraina, Wielka Brytania	7
5-6	Białoruś, Rosja	5
7-9	Czechy, Dania, Polska	4
10-11	Irlandia, Rumunia	3
12-17	Finlandia, Francja, Litwa, Łotwa, Szwajcaria, Szwecja	2
18-24	Austria, Belgia, Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Mołdawia, Norwegia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	10
2-3	Czechy, Wielka Brytania	9
4	Ukraina	8
5-7	Hiszpania, Holandia, Polska	7
8	Szwajcaria	6
9	Białoruś	5
10-14	Chorwacja, Dania, Francja, Litwa, Rosja	4
15-16	Finlandia, Norwegia	3
17-24	Belgia, Bułgaria, Estonia, Irlandia, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Węgry	2
25-32	Austria, Azerbejdżan, Cypr, Grecja, Gruzja, Łotwa, Serbia, Słowacja	1

Nasza reprezentacja tym razem z jedenastoma osadami znalazła się w tym zestawieniu na szóstej pozycji. Dla przypomnienia w ubiegłorocznych mistrzostwach z czternastoma załogami byliśmy trzecią nacją pod względem wielkości. W tym roku jednak zgłosiliśmy jedynie załogi mające szanse na start w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro oraz ewntualnych zawodników rezerwowych (np. jedynka wagi lekkiej kobiet). W poprzednich latach tylko dwukrotnie (w 2010 i w ub. roku u siebie w Poznaniu) zgłosiliśmy większą ilość osad, co pokazuje poniższy diagram.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2016

Na czternaście rozgrywanych konkurencji olimpijskich Polska nie miała jedynie dwójki podwójnej kobiet z powodu leczenia kontuzji przez M. Fularczyk-Kozłowską, jedynki i ósemki kobiet oraz czwórki bez sternika mężczyzn i jedynki mężczyzn. W tym drugim przypadku nasz reprezentant - skifista Natan Węgrzycki-Szymczyk musiał wrócić po Pucharze Świata w Varese do USA, aby dokończyć rok akademicki na studiach w Berkeley w Kalifornii. W wyniku wymienionych osad polska reprezentacja w konkurencjach olimpijskich spadła z trzeciej pozycji w ubiegłym roku na siódmą.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	14
2-3	Ukraina, Wielka Brytania	13
4-5	Czechy, Holandia	12
6	Białoruś	10
7-8	Polska, Rosja	9
9	Hiszpania	7
10-12	Dania, Francja, Litwa	6
13-14	Rumunia, Szwajcaria	5
15-16	Chorwacja, Finlandia	4
17	Irlandia	3
18-24	Austria, Belgia, Estonia, Grecja, Łotwa, Norwegia, Szwecja	2
25-32	Azerbejdżan, Bułgaria, Cypr, Mołdawia, Portugalia, Serbia, Słowenia, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Holandia, Niemcy, Ukraina, Wielka Brytania	6
5-6	Białoruś, Rosja	5
7	Czechy	4
8-10	Dania, Polska , Rumunia	3
11-15	Finlandia, Francja, Irlandia, Litwa, Szwecja	2
16-22	Austria, Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Łotwa, Mołdawia, Szwajcaria	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Czechy, Niemcy	8
3-4	Ukraina, Wielka Brytania	7
5-7	Hiszpania, Holandia, Polska	6
8	Białoruś	5
9-12	Francja, Litwa, Rosja, Szwajcaria	4
13-14	Chorwacja, Dania	3
15-19	Belgia, Estonia, Finlandia, Norwegia, Rumunia	2
20-30	Austria, Azerbejdżan, Bułgaria, Cypr, Grecja, Irlandia, Łotwa, Portugalia, Serbia, Słowenia, Węgry	1

Wśród trzech rozgrywanych konkurencji nieolimpijskich Polska nie miała tym razem skifisty wagi lekkiej, gdyż etatowy wręcz nasz jedynkarz w ostatnich latach - Jerzy Kowalski, złoty medalista ostatniej Uniwersjady w tej konkurencji, wiosłował tym razem w składzie czwórki bez sternika wagi lekkiej ubiegającej się o kwalifikacje olimpijskie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Szwajcaria, Wielka Brytania	3
4-9	Dania, Holandia, Irlandia, Norwegia, Polska , Ukraina	2
10-21	Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Finlandia, Gruzja, Hiszpania, Łotwa, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-11	Belgia, Dania, Holandia, Irlandia, Łotwa, Niemcy, Norwegia, Polska , Szwajcaria, Ukraina, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Szwajcaria, Wielka Brytania	2
4-19	Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Dania, Finlandia, Gruzja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Norwegia, Polska , Portugalia, Słowacja, Słowenia, Ukraina, Węgry	1

Podobnie jak w ubiegłym roku 32 federacje spośród 34 biorących udział w Mistrzostwach Europy w Brandenburgii miało swoje załogi w konkurencjach olimpijskich.

- Słowacja i Gruzja zgłosiły jedynie skifistów wagi lekkiej w konkurencji nieolimpijskiej.
- Trzydzieści federacji – Białoruś, Rosja, Francja, Litwa, Rumunia, Austria, Estonia, Grecja, Szwecja, Azerbejdżan, Cypr, Mołdawia i Serbia miało w swoich reprezentacjach jedynie osady w konkurencjach olimpijskich.
- Trzy federacje obsadziły wszystkie rozgrywane konkurencje nieolimpijskie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	52
2	Wielka Brytania	50
3	Ukraina	46
4	Holandia	44
5	Rosja	37
6-7	Białoruś, Czechy	36
8	Polska	34
9	Hiszpania	26
10	Rumunia	19
11	Dania	16
12-13	Francja, Szwajcaria	15
14	Litwa	12
15-16	Chorwacja, Irlandia	8
17	Finlandia	7
18-20	Estonia, Grecja, Norwegia	6
21-22	Belgia, Portugalia	4
23-26	Austria, Łotwa, Szwecja, Węgry	3
27-32	Azerbejdżan, Bułgaria, Cypr, Mołdawia, Serbia, Słowenia	2
33-34	Gruzja, Słowacja	1

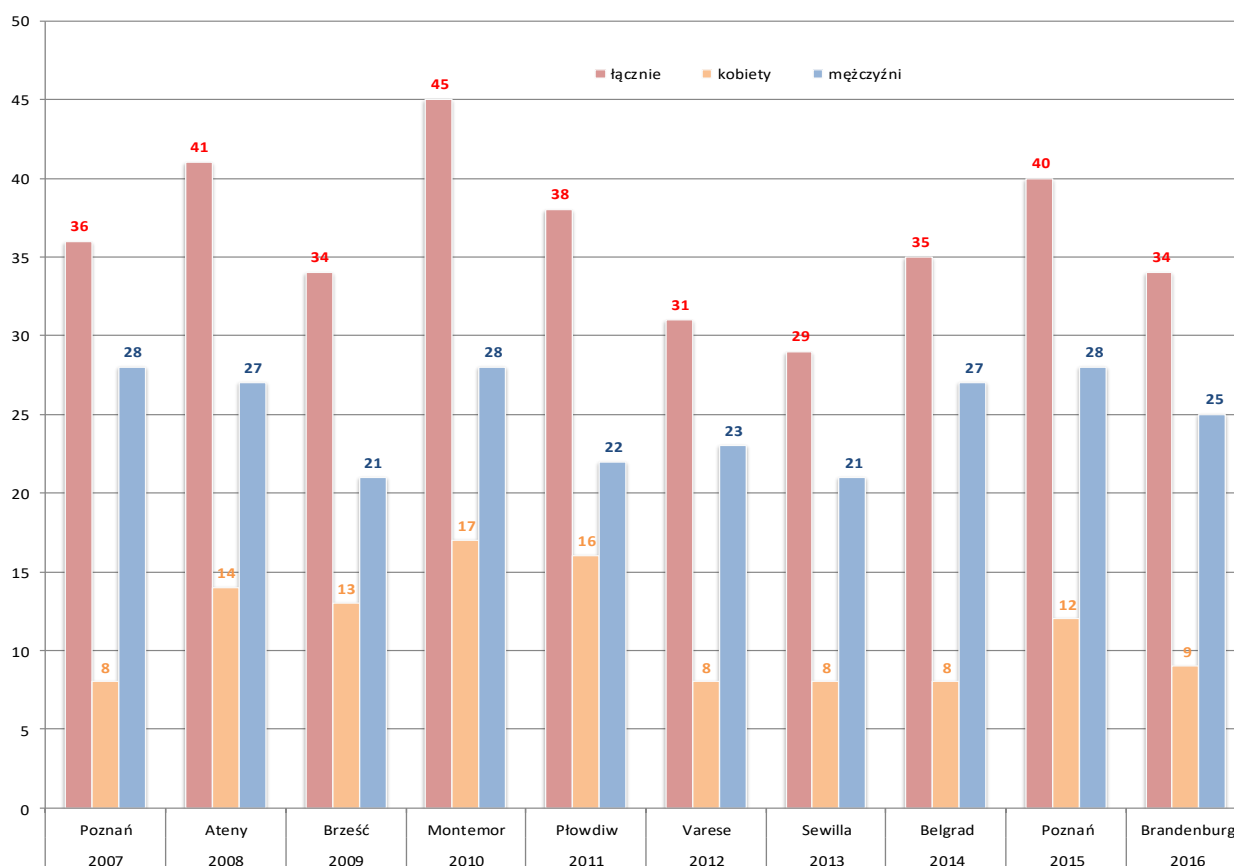
KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Holandia, Niemcy, Ukraina, Wielka Brytania	21
5-6	Białoruś, Rosja	18
7	Rumunia	13
8	Polska	9
9-10	Czechy, Dania	7
11	Francja	6
12	Irlandia	4
13-16	Finlandia, Litwa, Szwajcaria, Szwecja	3
17-20	Chorwacja, Grecja, Łotwa, Mołdawia	2
21-24	Austria, Belgia, Hiszpania, Norwegia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	31
2-3	Czechy, Wielka Brytania	29
4-6	Hiszpania, Polska , Ukraina	25
7	Holandia	23
8	Rosja	19
9	Białoruś	18
10	Szwajcaria	12
11-13	Dania, Francja, Litwa	9
14-16	Chorwacja, Estonia, Rumunia	6
17	Norwegia	5
18-21	Finlandia, Grecja, Irlandia, Portugalia	4
22-23	Belgia, Węgry	3
24-29	Austria, Azerbejdżan, Bułgaria, Cypr, Serbia, Słowenia	2
30-32	Gruzja, Łotwa, Słowacja	1

Pełna reprezentacja na Mistrzostwa Europy Seniorów liczy 52 osoby (21 zawodniczek i 31 zawodników). 48 osób w konkurencjach olimpijskich (20 zawodniczek i 28 zawodników) i 4 osoby w konkurencjach nieolimpijskich (1 zawodniczka i 3 zawodników). Maksymalną ilość osób mieli jedynie Niemcy, a o dwie osoby mniej przywieźli Angli. Polska tym razem z 34 zawodniczkami i zawodnikami znalazła się w tym zestawieniu na ósmym miejscu. W ubiegłym roku z 40 osobami nasza reprezentacja była wspólnie z Francją i Ukrainą na czwartej pozycji podobnego rankingu.

Jak widać z diagramów, w tegorocznych mistrzostwach mieliśmy średniej wielkości reprezentację naszego kraju wśród dotychczas rozegranych po przerwie dziesięciu Mistrzostw Europy Seniorów. Największą liczebnie reprezentację mieliśmy w 2010 roku w portugalskim Montemor, ale do nich zgłosiliśmy obie ósemki – kobiet i mężczyzn.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	48
2	Wielka Brytania	46
3	Ukraina	44
4	Holandia	42
5	Rosja	37
6	Białoruś	36
7	Czechy	35
8	Polska	31
9	Hiszpania	24
10	Rumunia	19
11	Francja	15
12	Dania	13
13	Litwa	12
14	Szwajcaria	11
15	Chorwacja	7
16-18	Estonia, Finlandia, Grecja	6
19	Irlandia	5
20	Norwegia	4
21-23	Austria, Belgia, Szwecja	3
24-30	Azerbejdżan, Cypr, Łotwa, Mołdawia, Portugalia, Serbia, Węgry	2
31-32	Bułgaria, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Holandia, Niemcy, Ukraina, Wielka Brytania	20
5-6	Białoruś, Rosja	18
7	Rumunia	13
8	Polska	8
9	Czechy	7
10-11	Dania, Francja	6
12-15	Finlandia, Irlandia, Litwa, Szwecja	3
16-19	Chorwacja, Grecja, Mołdawia, Szwajcaria	2
20-22	Austria, Hiszpania, Łotwa	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Czechy, Niemcy	28
3	Wielka Brytania	26
4	Ukraina	24
5-6	Hiszpania, Polska	23
7	Holandia	22
8	Rosja	19
9	Białoruś	18
10-12	Francja, Litwa, Szwajcaria	9
13	Dania	7
14-15	Estonia, Rumunia	6
16	Chorwacja	5
17-18	Grecja, Norwegia	4
19-20	Belgia, Finlandia	3
21-27	Austria, Azerbejdżan, Cypr, Irlandia, Portugalia, Serbia, Węgry	2
28-30	Bułgaria, Łotwa, Słowenia	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Szwajcaria, Wielka Brytania	4
4-6	Dania, Irlandia, Polska	3
7-11	Hiszpania, Holandia, Norwegia, Portugalia, Ukraina	2
12-21	Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Finlandia, Gruzja, Łotwa, Słowacja, Słowenia, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-11	Belgia, Dania, Holandia, Irlandia, Łotwa, Niemcy, Norwegia, Polska , Szwajcaria, Ukraina, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Szwajcaria, Wielka Brytania	3
4-8	Dania, Hiszpania, Irlandia, Polska , Portugalia	2
9-19	Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Finlandia, Gruzja, Holandia, Norwegia, Słowacja, Słowenia, Ukraina, Węgry	1

Największą skuteczność finałową tegorocznych Mistrzostw Europy wśród dużych reprezentacji mieli Brytyjczycy – 81,25%, którzy na 16 zgłoszonych osad do finału A wprowadzili 13 załóg i Niemcy 76,5% - także z trzynastoma załogami w finałach A, ale w swojej reprezentacji mieli 17 osad. Wśród średnich liczebnie reprezentacji największą skuteczność finałową miała Litwa 83,3% (na sześć osad - pięć w finałach A), a wśród małych Serbowie i Słowacy (po 100 %), którzy przywieźli tylko po jednej załodze i które zakwalifikowały się do finałowej rozgrywki.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-2	Niemcy	13	76,5 %
	Wielka Brytania		81,25 %
3	Holandia	9	64,3 %
4	Białoruś	7	70 %
5-6	Dania	6	75 %
	Rosja		66,7 %
7-9	Czechy	5	38,5 %
	Litwa		83,3 %
	Polska		45,5 %
10	Irlandia	4	80 %
11-14	Chorwacja	3	60 %
	Norwegia		75 %
	Rumunia		75 %
	Szwajcaria		37,5 %
15-18	Belgia	2	66,7 %
	Francja		33,3 %
	Hiszpania		25 %
	Ukraina		13,3 %
19-27	Austria	1	50 %
	Estonia		50 %
	Grecja		50 %
	Łotwa		33,3 %
	Portugalia		50 %
	Serbia		100 %
	Słowacja		100 %
	Słowenia		50 %
	Węgry		50 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Niemcy	6	85,7 %
2-3	Wielka Brytania	5	71,4 %
	Holandia		71,4 %
4-8	Białoruś	3	60 %
	Dania		75 %
	Polska		75 %
	Rosja		60 %
	Rumunia		100 %
9-11	Czechy	2	50 %
	Irlandia		66,7 %
	Litwa		100 %
12-16	Austria	1	100 %
	Francja		50 %
	Łotwa		50 %
	Szwajcaria		50 %
	Ukraina		14,3 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	8	88,9 %
2	Niemcy	7	70 %
3-4	Białoruś	4	80 %
	Holandia		57,1 %
5-10	Chorwacja	3	75 %
	Czechy		33,3 %
	Dania		75 %
	Litwa		75 %
	Norwegia		100 %
11-15	Rosja	2	75 %
	Belgia		100 %
	Hiszpania		28,6 %
	Irlandia		100 %
	Polska		28,6 %
16-24	Szwajcaria	1	33,3 %
	Francja		25 %
	Ukraina		12,5 %
	Estonia		50 %
	Grecja		100 %
	Portugalia		50 %
	Serbia		100 %
	Słowacja		100 %
Słowenia	50 %		
Węgry	50 %		

Polska reprezentacja zakwalifikowała do finałów A pięć spośród jedenastu osad, co dało jej 45,5% skuteczność. 75% skuteczność finałową w kobietach i 28,6% wśród mężczyzn. Pod względem ilości zakwalifikowanych do finału A osad znaleźliśmy się z Czechami i Litwą na siódmym miejscu (czwarte miejsce wśród kobiet z czterema innymi federacjami i jedenaste także z czterema innymi federacjami wśród mężczyzn). Jednak pod względem bezwzględnej skuteczności (czyli bez uwzględnienia wielkości reprezentacji) znaleźliśmy się na 21 miejscu wśród 27 państw mających swoje osady walczące w finałach A. Siedem federacji: Mołdawia, Gruzja, Cypr, Azerbejdżan, Szwecja, Bułgaria i Finlandia nie miały żadnej swojej osady w finałach A. Najmniejszą skuteczność finałową wśród pozostałych miała Ukraina, która będąc jedną z największych reprezentacji (trzecią pod względem wielkości - z piętnastoma załogami), do finałów wprowadziła zaledwie dwie osady, co dawało 13,3% skuteczności.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-2	Niemcy	10	71,4 %
	Wielka Brytania		76,9 %
3	Holandia	8	66,7 %
4	Białoruś	7	70 %
5	Rosja	6	66,7 %
6-7	Czechy	5	41,7 %
	Litwa		83,3 %
8-9	Dania	4	66,7 %
	Polska		44,4 %
10-11	Rumunia	3	60 %
	Szwajcaria		60 %
12-17	Belgia	2	100 %
	Chorwacja		50 %
	Francja		33,3 %
	Irlandia		66,7 %
	Norwegia		100 %
	Ukraina		15,4 %
18-24	Austria	1	50 %
	Estonia		50 %
	Grecja		50 %
	Hiszpania		14,3 %
	Łotwa		50 %
	Serbia		100 %
	Węgry		100 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Niemcy	5	83,3 %
2-3	Holandia	4	66,7 %
	Wielka Brytania		66,7 %
4-6	Białoruś	3	60 %
	Rosja		60 %
	Rumunia		100 %
	Czechy		50 %
7-10	Dania	2	66,7 %
	Litwa		100 %
	Polska		66,7 %
	Austria		100 %
11-16	Francja	1	50 %
	Irlandia		50 %
	Łotwa		100 %
	Szwajcaria		100 %
	Ukraina		16,7 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	6	85,7 %
2	Niemcy	5	62,5 %
3-4	Holandia	4	66,7 %
	Białoruś		80 %
5-7	Czechy	3	37,5 %
	Litwa		75 %
	Rosja		75 %
8-13	Belgia	2	100 %
	Chorwacja		66,7 %
	Dania		66,7 %
	Norwegia		100 %
	Polska		33,3 %
14-21	Szwajcaria	1	50 %
	Estonia		50 %
	Francja		25 %
	Grecja		100 %
	Hiszpania		16,7 %
	Irlandia		100 %
	Serbia		100 %
	Ukraina		14,3 %
	Węgry		100 %

**SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość osad w finale A/ Ilość osad zgłoszonych	% całości reprezentacji
1-2	Belgia	2/2	100 %
	Norwegia		100 %
3-4	Serbia	1/1	100 %
	Węgry		100 %
5	Litwa	5/6	83,3 %
6	Wielka Brytania	10/13	76,9 %
7	Niemcy	10/14	71,4 %
8	Białoruś	7/10	70 %
9	Holandia	8/12	66,7 %
10	Rosja	6/9	66,7 %
11	Dania	4/6	66,7 %
12	Irlandia	2/3	66,7 %
13-14	Rumunia	3/5	60 %
	Szwajcaria		60 %
15	Chorwacja	2/4	50 %
16-19	Austria	1/2	50 %
	Estonia		50 %
	Grecja		50 %
	Łotwa		50 %
20	Polska	4/9	44,4 %
21	Czechy	5/12	41,7 %
22	Francja	2/6	33,3 %
23	Ukraina	2/13	15,4 %
24	Hiszpania	1/7	14,3 %

W konkurencjach olimpijskich najwyższą 100% skutecznością wykazały się cztery małe reprezentacje na tych mistrzostwach – Belgia, Norwegia, Serbia i Węgry, które mając po jednej lub dwie załogi zakwalifikowali je do walki finałowej. Kolejna była Litwa (83,3% skuteczności finałowej) jako średniej wielkości reprezentacja i z dużych liczebnie reprezentacji kolejno Wielka Brytania, Niemcy i Białoruś, mając powyżej 70% skuteczności finałowej.

Niestety wśród pięciu o najmniejszej skuteczności z 24 mających swoje osady w finałach A na 32 federacje biorące udział w rywalizacji w konkurencjach olimpijskich znalazła się także Polska ze skutecznością poniżej 50%.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-2	Niemcy	3	100 %
	Wielka Brytania		100 %
3-4	Dania	2	100 %
	Irlandia		100 %
5-12	Chorwacja	1	100 %
	Hiszpania		100 %
	Holandia		50 %
	Norwegia		50 %
	Polska		50 %
	Portugalia		100 %
	Słowacja		100 %
	Słowenia		100 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-6	Dania	1	100 %
	Holandia		100 %
	Irlandia		100 %
	Niemcy		100 %
	Polska		100 %
	Wielka Brytania		100 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-2	Niemcy	2	100 %
	Wielka Brytania		100 %
3-10	Chorwacja	1	100 %
	Dania		100 %
	Hiszpania		100 %
	Irlandia		100 %
	Norwegia		100 %
	Portugalia		100 %
	Słowacja		100 %
	Słowenia		100 %

W trzech konkurencjach nieolimpijskich wśród 12 państw na 21 posiadających w nich swoje osady, niemal wszystkie zanotowały 100% skuteczności finałowej tzn. wszystkie swoje załogi w tych konkurencjach jakie zgłosili znalazły się w finałach A. Wyjątkiem była Holandia, Norwegia i niestety Polska, które zanotowały 50% skuteczność finałową. W polskiej reprezentacji mieliśmy także dwójkę bez sternika wagi lekkiej, zgłoszoną na koszt klubu, a wywodzącą się z czwórki bez sternika wagi lekkiej, która jeszcze trzy tygodnie wcześniej zgłaszała aspiracje do kwalifikacji olimpijskich. Niestety jak się okazało w trakcie rywalizacji, zarówno tamte aspiracje, jak i w Mistrzostwach Europy były jak na tych zawodników zbyt wygórowane.

51 medali w 17 konkurencjach rozdzieliło pomiędzy siebie 68% uczestniczących federacji wioślarskich. Natomiast 41% wszystkich medali zdobyły trzy pierwsze w tej klasyfikacji państwa (53% pięć pierwszych). Tym razem na czele zestawienia znaleźli się Niemcy z identyczną ilością 10 medali, co liderzy ubiegłorocznych Mistrzostw Europy – Brytyjczycy.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Niemcy	10	58,8 %
2	Wielka Brytania	7	43,75 %
3	Holandia	4	28,6 %
4-5	Litwa	3	50 %
	Rosja		33,3 %
6-11	Białoruś	2	20 %
	Chorwacja		40 %
	Czechy		15,4 %
	Dania		25 %
	Irlandia		40 %
	Polska		18,2 %
12-23	Austria	1	50 %
	Estonia		50 %
	Francja		16,7 %
	Hiszpania		12,5 %
	Łotwa		33,3 %
	Norwegia		25 %
	Rumunia		20 %
	Słowacja		100 %
	Słowenia		50 %
	Szwajcaria		12,5 %
	Ukraina		6,7 %
	Węgry		50 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Niemcy	5	71,4 %
2	Holandia	3	42,9 %
3-4	Polska	2	50 %
	Wielka Brytania		28,6 %
5-13	Austria	1	100 %
	Białoruś		20 %
	Czechy		25 %
	Dania		25 %
	Irlandia		33,3 %
	Łotwa		50 %
	Rosja		20 %
	Rumunia		33,3 %
	Ukraina		14,3 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-2	Niemcy	5	50 %
	Wielka Brytania		55,55 %
3	Litwa	3	75 %
4-5	Rosja	2	50 %
	Chorwacja		50 %
6-18	Białoruś	1	20 %
	Czechy		11,1 %
	Dania		25 %
	Estonia		50 %
	Francja		25 %
	Hiszpania		14,3 %
	Holandia		14,3 %
	Irlandia		50 %
	Norwegia		33,3 %
	Słowacja		100 %
	Słowenia		50 %
	Szwajcaria		16,7 %
	Węgry		50 %

Niemcy osiągnęli też najwyższą skuteczność medalową, nie licząc maleńkiej reprezentacji Słowacji, tylko z jedną osadą.

Polska osiągnęła skuteczność medalową 18,2%, co jest jedną z niższych wśród państw zdobywających medale tegorocznych Mistrzostw Europy. Niższą mieli jedynie – Francja (16,7%), Hiszpania i Szwajcaria (po 12,5%) i Ukraina (6,7%).

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Niemcy	8	57,1 %
2	Wielka Brytania	6	46,2 %
3-5	Holandia	3	25 %
	Litwa		50 %
	Rosja		33,3 %
6-10	Białoruś	2	20 %
	Chorwacja		50 %
	Czechy		16,7 %
	Irlandia		66,7 %
	Polska		22,2 %
11-19	Austria	1	50 %
	Estonia		50 %
	Francja		16,7 %
	Łotwa		50 %
	Norwegia		50 %
	Rumunia		20 %
	Szwajcaria		20 %
	Ukraina		7,7 %
Węgry	100 %		

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Niemcy	4	66,7 %
2-4	Holandia	2	33,3 %
	Polska		66,7 %
	Wielka Brytania		33,3 %
5-12	Austria	1	100 %
	Białoruś		20 %
	Czechy		25 %
	Irlandia		50 %
	Łotwa		100 %
	Rosja		20 %
	Rumunia		33,3 %
	Ukraina		16,7 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-2	Niemcy	4	50 %
	Wielka Brytania		57,1 %
3	Litwa	3	75 %
4-5	Chorwacja	2	66,7 %
	Rosja		50 %
6-14	Białoruś	1	20 %
	Czechy		12,5 %
	Estonia		50 %
	Francja		25 %
	Holandia		16,7 %
	Irlandia		100 %
	Norwegia		50 %
	Szwajcaria		25 %
Węgry	100 %		

W konkurencjach olimpijskich największą ilość medali także zdobyli Niemcy i osiągnęli jedną z najwyższych skuteczności medalowych za jednoosadową reprezentacją Węgier i mającą tylko trzy osady Irlandią. Polska reprezentacja osiągnęła wysoką skuteczność medalową w konkurencjach olimpijskich kobiet, natomiast nie znalazła się w ogóle w tym zestawieniu wśród mężczyzn (brak medali osad męskich), co łącznie spowodowało spadek na 13 pozycję wśród 19 federacji.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-2	Dania	2	100 %
	Niemcy		66,7 %
3-7	Hiszpania	1	100 %
	Holandia		50 %
	Słowacja		100 %
	Słowenia		100 %
	Wielka Brytania		33,3 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-3	Dania Holandia Niemcy	1	100 %

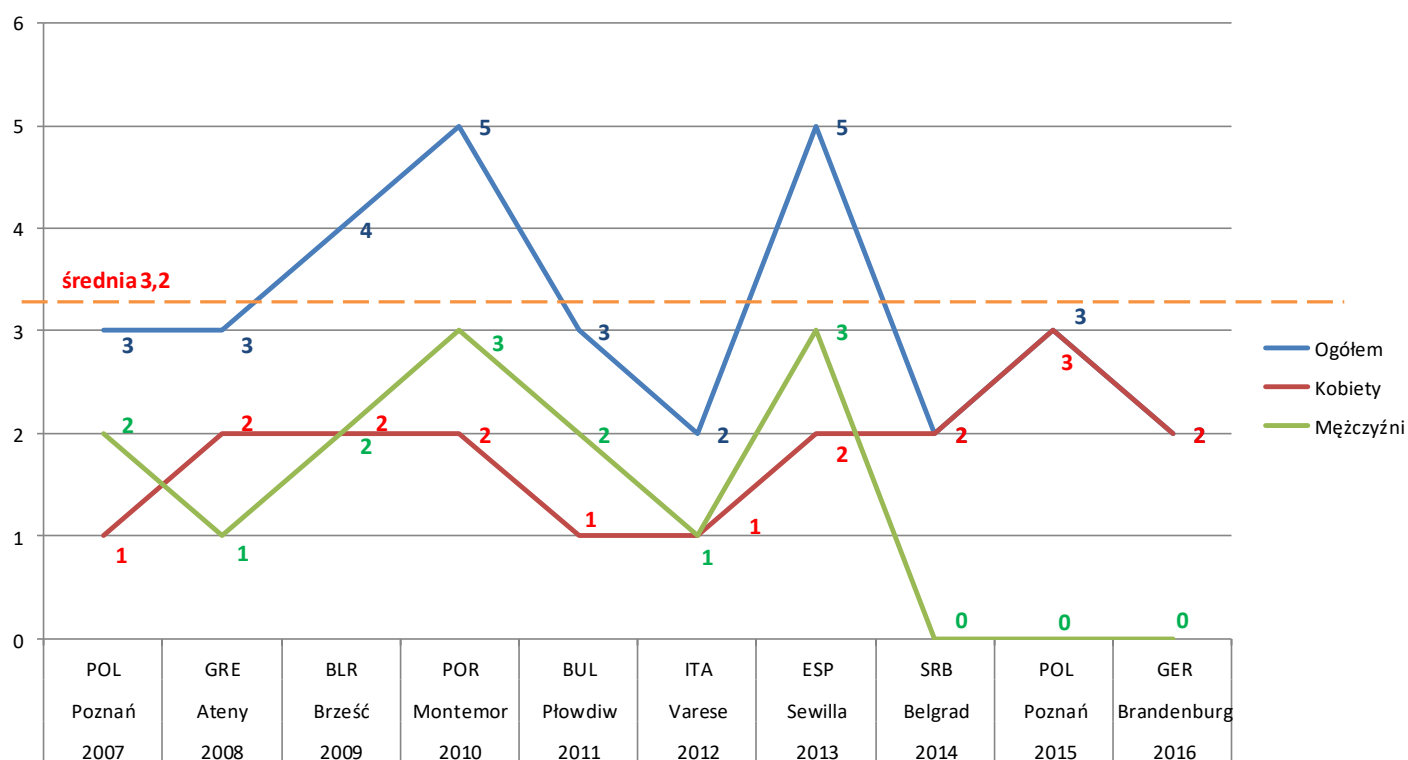
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-6	Dania Hiszpania Niemcy Słowacja Słowenia Wielka Brytania	1	100 % 100 % 50 % 100 % 100 % 50 %

Aż siedem państw rozdzieliło pomiędzy siebie dziewięć medali w konkurencjach nieolimpijskich. Tylko Duńczycy i Niemcy zdobyli po dwa medale w trzech konkurencjach. Z tym, że dla Duńczyków było to 100% skuteczności medalowej, gdyż mieli tylko te dwie osady.

Polska reprezentacja zdobyła tym razem dwa medale i oba w konkurencjach kobiecych, a do tego z powodu kontuzji zabrakło jeszcze pewnych wręcz kandydatek do jednego z medali – dwójki podwójnej kobiet N. Madaj – M. Fularczyk-Kozłowskiej. Niestety od trzech lat nie zdobywamy w Mistrzostwach Europy żadnego medalu w konkurencjach męskich.

IŁOŚĆ MEDALI ZDOBYWANYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2016

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	4 – 2 – 1
2	Niemcy	3 – 6 – 1
3	Chorwacja	2 – 0 – 0
4	Holandia	1 – 1 – 2
5	Białoruś	1 – 1 – 0
6	Irlandia	1 – 0 – 1
7-11	Austria Estonia Słowacja Szwajcaria Węgry	1 – 0 – 0
12	Litwa	0 – 2 – 1
13	Dania	0 – 2 – 0
14	Rosja	0 – 1 – 2
15	Polska	0 – 1 – 1
16	Łotwa	0 – 1 – 0
17	Czechy	0 – 0 – 2
18-23	Francja Hiszpania Norwegia Rumunia Słowenia Ukraina	0 – 0 – 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	2 – 3 – 0
2	Wielka Brytania	2 – 0 – 0
3	Holandia	1 – 1 – 1
4-5	Austria Białoruś	1 – 0 – 0
6	Polska	0 – 1 – 1
7-8	Dania Łotwa	0 – 1 – 0
9-13	Czechy Irlandia Rosja Rumunia Ukraina	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	2 – 2 – 1
2	Chorwacja	2 – 0 – 0
3	Niemcy	1 – 3 – 1
4-8	Estonia Irlandia Słowacja Szwajcaria Węgry	1 – 0 – 0
9	Litwa	0 – 2 – 1
10	Rosja	0 – 1 – 1
11-12	Białoruś Dania	0 – 1 – 0
13-18	Czechy Francja Hiszpania Holandia Norwegia Słowenia	0 – 0 – 1

Klasyfikację medalową także tym razem wygrali Brytyjczycy z czterema złotymi medalami przed Niemcami. Brytyjczycy, podobnie jak w ubiegłym roku, we wszystkich konkurencjach wystawili swoje najmocniejsze osady, jednak z uwagi na różne koncepcje przygotowań do Igrzysk Olimpijskich nie we wszystkich konkurencjach tak dominowali jak w roku ubiegłym. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy Brytyjczycy triumfowali, zdobywając aż z sześć złotych medali. Polska nie mając tym razem złotego medalu, które to determinują pozycję w tabeli, zajęła w klasyfikacji medalowej 15 miejsce. W ubiegłym roku Polska plasowała się na siódmym miejscu.

Rozkład medali zdobywanych przez naszą reprezentację w dziesięciu rozegranych od wznowienia Mistrzostwach Europy pokazuje poniższa tabela:

	2007 Poznań			2008 Ateny			2009 Brześć			2010 Montemor			2011 Płowdiw			2012 Varese			2013 Sewilla			2014 Belgrad			2015 Poznań			2016 Brandenburg		
	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M			
ZŁOTE							1	1		1		1	1		1	1		1				1	1		1	1				
SREBRNE	3	1	2	2	2		1		1	4	2	2	1	1		1	1		4	1	3							1	1	
BRĄZOWE				1		1	2	1	1				1		1				1	1		1	1		2	2		1	1	

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	3 – 2 – 1
2	Niemcy	2 – 5 – 1
3	Chorwacja	2 – 0 – 0
4	Holandia	1 – 1 – 1
5	Białoruś	1 – 1 – 0
6	Irlandia	1 – 0 – 1
7-10	Austria Estonia Szwajcaria Węgry	1 – 0 – 0
11	Litwa	0 – 2 – 1
12	Rosja	0 – 1 – 2
13	Polska	0 – 1 – 1
14	Łotwa	0 – 1 – 0
15-18	Francja Norwegia Rumunia Ukraina	0 – 0 – 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	2 – 0 – 0
2	Niemcy	1 – 3 – 0
3	Holandia	1 – 1 – 0
4-5	Austria Białoruś	1 – 0 – 0
6	Polska	0 – 1 – 1
7	Łotwa	0 – 1 – 0
8-12	Czechy Irlandia Rosja Rumunia Ukraina	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Chorwacja	2 – 0 – 0
2-3	Niemcy Wielka Brytania	1 – 2 – 1
4-7	Estonia Irlandia Szwajcaria Węgry	1 – 0 – 0
8	Litwa	0 – 2 – 1
9	Rosja	0 – 1 – 1
10	Białoruś	0 – 1 – 0
11-14	Czechy Francja Holandia Norwegia	0 – 0 – 1

Także z powodu braku złotego medalu Polska spadła w klasyfikacji medalowej z siódmego miejsca na trzynaste wśród państw mających medale w konkurencjach olimpijskich, a wśród kobiet z trzeciego na szóste. Poniższa tabela obrazuje miejsca naszej reprezentacji w Mistrzostwach Europy Seniorów od ich wznowienia:

**MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W KLASYFIKACJI MEDALOWEJ
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2015**

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	XII	7-9	8
2008 Ateny	IX	5-6	10-13
2009 Brześć	VI	7-8	4
2010 Montemor	IV	7	4
2011 Płowdiw	VII-VIII	6-9	4-5
2012 Varese	VI-VII	7-9	4-7
2013 Sewilla	XI	9	9
2014 Belgrad	VIII	3	-
2015 Poznań	VII	3	-
2016 Brandenburg	XV	6	-

Tak dalekie miejsca naszej reprezentacji w ogólnej klasyfikacji medalowej, nawet dalsze miejsce niż w latach 2007, 2008 czy 2013 spowodowane jest szerokim rozkładem złotych medali, które zarazem promują poszczególne federacje je zdobywające. W tegorocznych mistrzostwach złote medale zdobywali przedstawiciele aż 11 federacji i tylko trzy nacje (Wielka Brytania, Niemcy i Chorwacja) zdobyły więcej niż jeden.

**KLASYFIKACJA MEDALOWA
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	1 – 1 – 0
2	Wielka Brytania	1 – 0 – 1
3	Słowacja	1 – 0 – 0
4	Dania	0 – 2 – 0
5-7	Hiszpania Holandia Słowenia	0 – 0 – 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	1 – 0 – 0
2	Dania	0 – 1 – 0
3	Holandia	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1-2	Słowacja Wielka Brytania	1 – 0 – 0
3-4	Dania Niemcy	0 – 1 – 0
5-6	Hiszpania Słowenia	0 – 0 – 1

Na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach nieolimpijskich znaleźli się Niemcy z dwoma medalami, w tym jednym złotym, w trzech rozgrywanych konkurencjach. W tych konkurencjach zabrakło przede wszystkim Włochów, którzy zawsze w nich odgrywają duże znaczenie.

O ile w klasyfikacji medalowej bezwzględnie największe znaczenie mają medale złote, bo to one ustawiają kolejność poszczególnych reprezentacji bez względu na ogólną ilość medali pozostałego koloru, to wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII. W niej na czele znalazły się reprezentacje Niemiec i Wielkiej Brytanii, a różnica między nimi wyniosła zaledwie siedem punktów, przy czym należy pamiętać, że Niemcy zgłosili o jedną załogę więcej. Trzecia Holandia zdobyła jedynie połowę punktów co z pewnością w tym zestawieniu Niemcy.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	90
2	Wielka Brytania	83
3	Holandia	47
4	Białoruś	38
5-6	Polska, Rosja	34
7-8	Dania, Litwa	28
9	Szwajcaria	26
10-11	Czechy, Irlandia	25
12	Chorwacja	21
13	Francja	15
14-15	Norwegia, Rumunia	14
16	Hiszpania	13
17	Ukraina	12
18	Belgia	10
19-22	Austria, Estonia, Słowacja, Węgry	9
23	Łotwa	7
24-25	Grecja, Słowenia	6
26-27	Portugalia, Serbia	4
28	Szwecja	3
29-30	Bułgaria, Finlandia	2

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	43
2	Wielka Brytania	33
3	Holandia	30
4-5	Białoruś, Polska	19
6	Dania	15
7-8	Rosja, Rumunia	14
9	Irlandia	11
10-11	Austria, Czechy	9
12-13	Litwa, Ukraina	8
14-15	Łotwa, Szwajcaria	7
16	Francja	5
17	Szwecja	3
18	Grecja	2
19-20	Belgia, Finlandia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	50
2	Niemcy	47
3	Chorwacja	21
4-5	Litwa, Rosja	20
6-7	Białoruś, Szwajcaria	19
8	Holandia	17
9	Czechy	16
10	Polska	15
11-12	Irlandia, Norwegia	14
13-14	Dania, Hiszpania	13
15	Francja	10
16-19	Belgia, Estonia, Słowacja, Węgry	9
20	Słowenia	6
21-24	Grecja, Portugalia, Serbia, Ukraina	4
25	Bułgaria	2
26	Finlandia	1

W rozdzielaniu na konkurencje kobiece i męskie, wśród kobiet dziesięcioma punktami Niemki wyprzedziły Brytyjki, ale też blisko Brytyjek znalazły się na trzecim miejscu Holenderki. Wśród mężczyzn Brytyjczycy minimalnie pokonali Niemców trzema punktami, ale już trzecia Chorwacja miała aż 29 punktów straty do Niemców. W związku ze stosunkowo mniejszą ilością startujących osad to aż 30 federacji spośród 34 startujących zdobyło punkty w tegorocznych mistrzostwach. Polska z 34 punktami zajęła wspólnie z Rosją piąte miejsce, podobnie zresztą jak w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy, gdzie także byliśmy na piątym miejscu, ale z 39 punktami. Wśród kobiet wspólnie z Białorusią, podobnie jak w ubiegłym roku, zajęliśmy czwarte miejsce z 19 punktami. W ubiegłorocznych mistrzostwach Polska miała 25 punktów. Wśród mężczyzn w ubiegłym roku z 14 punktami nasza reprezentacja znalazła się na dziewiątym miejscu, a w tym, mając o punkt więcej, spadła na dziesiąte.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	70
2	Wielka Brytania	66
3	Holandia	41
4	Białoruś	38
5	Rosja	34
6	Polska	29
7	Litwa	28
8	Czechy	25
9	Szwajcaria	21
10	Chorwacja	18
11-12	Francja, Irlandia	15
13-14	Dania, Rumunia	14
15	Ukraina	12
16	Norwegia	10
17-20	Austria, Belgia, Estonia, Węgry	9
21-22	Hiszpania, Łotwa	7
23	Grecja	6
24	Serbia	4
25	Szwecja	3
26	Finlandia	2
27	Portugalia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	34
2	Wielka Brytania	30
3	Holandia	24
4	Białoruś	19
5	Polska	15
6-7	Rosja, Rumunia	14
8-9	Austria, Czechy	9
10-12	Dania, Litwa, Ukraina	8
13	Łotwa	7
14	Irlandia	6
15-16	Francja, Szwajcaria	5
17	Szwecja	3
18	Grecja	2
19	Finlandia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1-2	Niemcy, Wielka Brytania	36
3-4	Litwa, Rosja	20
5	Białoruś	19
6	Chorwacja	18
7	Holandia	17
8-9	Czechy, Szwajcaria	16
10	Polska	14
11-12	Francja, Norwegia	10
13-16	Belgia, Estonia, Irlandia, Węgry	9
17	Hiszpania	7
18	Dania	6
19-21	Grecja, Serbia, Ukraina	4
22-23	Finlandia, Portugalia	1

W konkurencjach olimpijskich nieznacznie, ale rewanż za ubiegłoroczną wysoką 32 punktową porażkę wzięli na Brytyjczykach Niemcy. Niemcy znaleźli się także na czele tabel punktacyjnych wśród kobiet i mężczyzn, choć wśród mężczyzn wspólnie z Brytyjczykami. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy z wyjątkiem męskich konkurencji nieolimpijskich, które wygrali Francuzi, w pozostałych wygrali Anglicy. Może to być efektem innego toku przygotowań reprezentacji Wielkiej Brytanii, a może wyrównywania się poziomów poszczególnych osad obu krajów dominujących obecnie w europejskim wioślarstwie.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	20
2	Wielka Brytania	17
3	Dania	14
4	Irlandia	10
5	Słowacja	9
6-8	Hiszpania, Holandia, Słowenia	6
9-10	Polska, Szwajcaria	5
11	Norwegia	4
12-13	Chorwacja, Portugalia	3
14	Bułgaria	2
15	Belgia	1

KOBIEТЫ

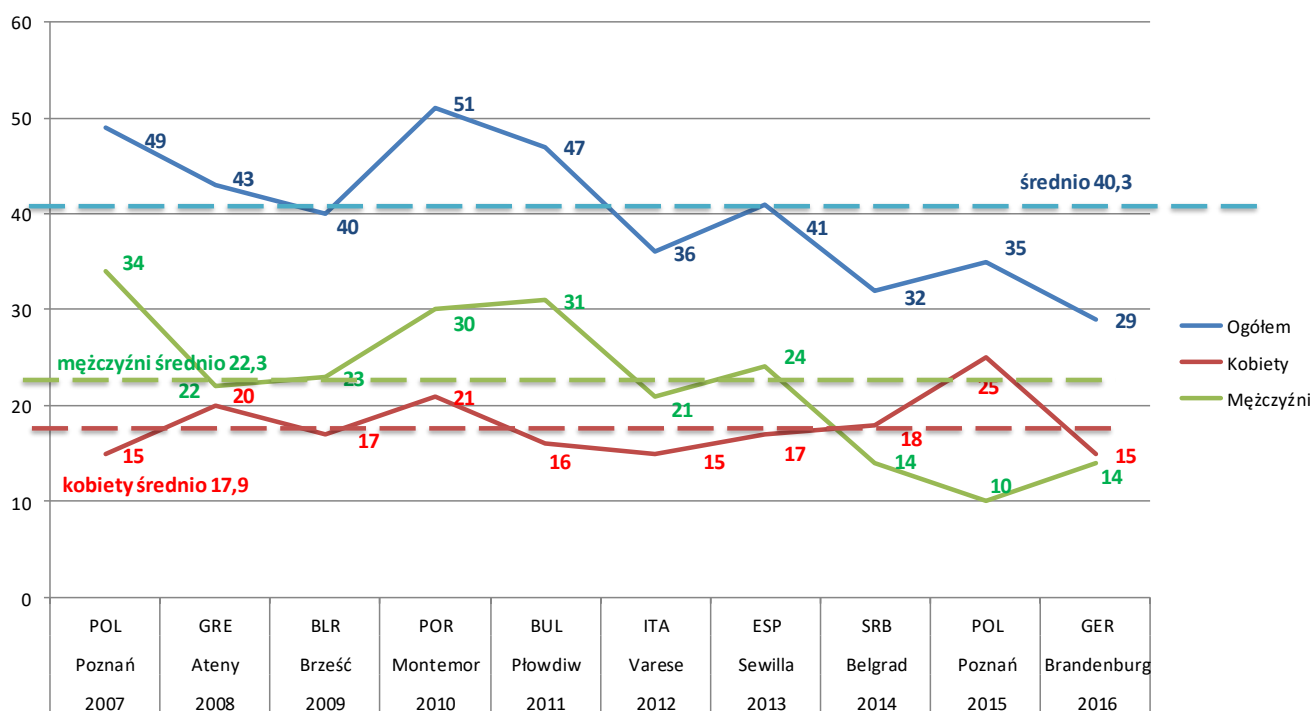
Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	9
2	Dania	7
3	Holandia	6
4	Irlandia	5
5	Polska	4
6	Wielka Brytania	3
7	Szwajcaria	2
8	Belgia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	14
2	Niemcy	11
3	Słowacja	9
4	Dania	7
5-6	Hiszpania, Słowenia	6
7	Irlandia	5
8	Norwegia	4
9-11	Chorwacja, Portugalia, Szwajcaria	3
12	Bułgaria	2
13	Polska	1

Polska reprezentacja w tym roku z mniejszą o sześć ilością punktów zajmowała w poszczególnych tabelach konkurencji olimpijskich pozycję o jeden stopień niższą. Można tylko domniemać, że gdyby w mistrzostwach wystartowała „sztafeta” obecnie polska dwójka podwójna kobiet zajęłaby pozycję medalową wśród kobiet.

**ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYWANYCH PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2016 (KONKURENCJE OLIMPIJSKIE)**

**MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI KONKURENCJI OLIMPIJSKICH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2016**

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	I	4	1
2008 Ateny	III-IV	3	6
2009 Brześć	IV	6	4
2010 Montemor	II	2-3	2
2011 Płowdiw	III-IV	7	2
2012 Varese	IV-V	6-7	4
2013 Sewilla	IV	4	5
2014 Belgrad	IV	4-5	8-9
2015 Poznań	V	4	11
2016 Brandenburg	VI	5	10

Analizując tabele punktacyjne konkurencji olimpijskich należy zauważyć, że polska reprezentacja w wioślarstwie ze swoim obecnym potencjałem znajduje się w pierwszej szóstce państw europejskich. Dominują oczywiście, mający potężne zaplecze krajowe zarówno w zakresie infrastruktury wioślarskiej, jak i ilości uprawiających wioślarstwo zawodników – Brytyjczycy i Niemcy. W dalszej kolejności na poziomie seniorskim są Włosi, Holendrzy oraz Francuzi i Polacy. Cały czas ogromne ambicje aby odbudować dawną potęgę wioślarstwa Związku Radzieckiego mają Rosjanie. Próbują różnych programów organizacyjnych, finansowych i metod, ale jak się okazuje zaniechania są duże, a i metody nie zawsze zgodne z obowiązującymi przepisami.

Polska federacja przygotowuje i wysyła w ramach swoich środków z budżetu państwa z reguły tylko osady w konkurencjach olimpijskich. Podobną politykę prowadzą Niemcy, Brytyjczycy, Amerykanie czy Kanadyjczycy, chyba, że są to osady rezerwowe do pierwszoplanowych w danej grupie szkoleniowej. Stąd załogi w konkurencjach nieolimpijskich jednego roku biorą udział w Mistrzostwach Europy i Świata, a innego ich nie ma. W Polsce nie mamy zaplecza na wysokim poziomie, aby zawodnikami tzw. drugiego planu walczyć o finały Mistrzostw Europy. Zgłosiliśmy w konkurencjach olimpijskich do Mistrzostw Europy dziewięć osad na 14 rozgrywanych, bo takie są obecnie nasze możliwości osobowe na poziomie europejskiej czołówki. W takiej sytuacji ciężko jest więc rywalizować drużynowo z Niemcami czy Brytyjczykami, którzy z reguły mają pełne reprezentację ze wszystkimi osadami na poziomie finału A.

II. WARUNKI POBYTU I STARTU REPREZENTACJI POLSKIEJ WIOŚLARZY W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W BRANDENBURGU

Tor regatowy w Brandenburgiu został usytuowany na południowowschodnim obrzeżu jeziora rynnowego o nazwie Beetzsee położonego w zachodniej części kraju związkowego Brandenburgia w powiecie Potsdam-Mittelmark. Jezioro ma łączną długość 22 km i średnią głębokość 3m. Tor jest dobrze znany kilku pokoleniom polskich wioślarzy, gdyż startowali na nim od lat w różnego typu imprezach wioślarskich. Czy to w dawnych Regatach Przyjaźni, czy obecnie w Pucharach Bałtyku. Rozegrane na nim zostały także już dwukrotnie Mistrzostwa Świata Juniorów w 1985 i 2005 roku i Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w 2008 roku. Niestety tor ma jedną wadę. Jest to usytuowanie jego w stosunku do tzw. „róży wiatrów” oraz na półmetku obok toru regatowego istnieje nieduża wyspa, która przy wiejącym bocznym wietrze stwarza nierówne warunki rywalizacji na poszczególnych pasmach wody. Poza tym przy nieco silniejszym wietrze tworzy się spora fala przeszkadzająca lub całkowicie uniemożliwiająca sensowną rywalizację. Tak też zdarzyło się i w trakcie tegorocznych Mistrzostw Europy (drugi i trzeci dzień), co wypaczyło wiele ostatecznych wyników. Wprawdzie Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA dopracowała się procedur nieco łagodzących skutki nierównych warunków w torze, lecz niestety powołane w tym celu specjalne komisje nie zawsze stają na wysokości zadania i podejmują słuszne decyzje.

Dla polskiej reprezentacji trenującej na co dzień w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich w Wałczu zaletą imprez rozgrywanych w Brandenburgiu jest odległość 350 km pomiędzy Wałczem, a Brandenburgiem. Dlatego też polska reprezentacja wyjechała autokarem z Wałcza po śniadaniu w środę 4 maja, aby obiad zjeść już na miejscu w hotelu. Niestety organizatorzy zarezerwowali większość hoteli w stotunkowo pobliskim Poczdamie. Nasza reprezentacja z kilkoma innymi została zakwaterowana w bardzo dobrej klasy hotelu Seminaris oddalonym 38 km od Brandenburga. Jednak bardzo duże natężenie ruchu spowodowało, że podróż w jedną stronę trwała około godziny. W hotelu były zapewnione bardzo dobre posiłki w systemie „szwedzkiego stołu”. Pomędzy hotelem, a torem w Brandenburgiu wahadłowo kursowały zapewnione przez organizatorów autokary w interwale jedno lub półgodzinnym, w zależności od dnia i pory. Bezpośrednio po zawodach ekipa autokarem powróciła do Wałcz z wyjątkiem grupy ósemki, która następnego dnia samolotem z Berlina do Mediolanu powróciła do Pusiano we Włoszech, gdzie dalej przygotowywała się do Finałowych Regat Kwalifikacyjnych do Igrzysk Olimpijskich.

Polska reprezentacja na torze miała własny duży namiot przywieziony z Wałcza z odpowiednią ilością krzeseł ogrodowych, stołów, karimat i całym zestawem do robienia gorących napojów (kawa, herbata) wg potrzeb dla zawodników. Zawodnikom zapewniono butelkowaną wodę do picia oraz odżywkę i witaminy.

Infrastruktura toru wioślarskiego w Brandenburgiu jest stała i dlatego posiada całe niezbędne zaplecze do rozgrywania mistrzostw na wysokim poziomie.

Niestety nie sprawdziła się do końca pogoda zapowiadana na cały okres trwania Mistrzostw Europy. Panowała wprawdzie słoneczna aura z temperaturą 23-25°C, jednak z zapowiadanego wschodniego wiatru o sile 2-5 m/s na sobotnie półfinały i niedzielne finały zmienił się kierunek na wschodnio-południowy, a jego siła wzrosła nawet do 12 m/s, co jak wspomniano wcześniej, w wielu wyścigach wypaczyło ostateczne rezultaty.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO

Jak już wspomniano, tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów w Brandenburgu, a szczególnie ich drugi i trzeci – finałowy dzień, odbywały się w fatalnych warunkach wietrznych, co całkowicie uniemożliwia sensowną ocenę poziomu sportowego. Kierunek mocno wiejącego wiatru wspomagał zaskakujące rozstrzygnięcia na mecie, a ostateczne miejsca uzależnione były od zajmowanego pasma wody. Wiele osad eliminowanych było z walki przez przeciwny wiatr. Dlatego w tym rozdziale niniejszej oceny ograniczono się jedynie do zestawienia najlepszych rezultatów uzyskanych w poszczególnych konkurencjach, rezultatów osad zwyciężkich w finale A oraz takie same wyniki polskich osad startujących w Brandenburgu z uzyskanymi do tej pory najlepszymi rezultatami światowymi w poszczególnych konkurencjach, a także najlepszymi rezultatami uzyskanymi do tej pory w Mistrzostwach Europy w tych konkurencjach.

Wyniki różniące się niemal o minutę od najlepszych światowych rezultatów są niewiarygodne, a nawet walka w torze nie może być rzetelnie oceniana i ze sobą porównywana, gdyż wielkość różnic pomiędzy zajętych pozycjami i przy tak silnie wiejącym wietrze, przeciwnym o zmieniającej się z każdą chwilą sile, zależała od wielkości łodzi (jedynek, dwójek, czwórek czy ósemek), płci osób wiosłujących oraz terminu rozegrania konkurencji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik w ME	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W ME 2016 i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:24.63	2010 Montemor	BLR Karsten	7:57.82 Finał B	GBR	-	AUT	9:22.32	-
M1x	6:41.65	2015 Poznań	CRO Martin	7:15.80 Finał B	FRA	-	CRO	8:05.59	-
W2-	6:58.28	2015 Poznań	GBR Glover/Stanning	7:27.39 Przedbieg	DEN	7:32.24 Finał B	GBR	7:35.93	7:32.24 Finał B
M2-	6:21.75	2014 Belgrad	SRB Bogicevic/Savic	6:48.97 Finał B	RUS	6:58.86 Finał B	HUN	7:05.70	6:58.86 Finał B
W2x	6:46.50	2014 Belgrad	POL Madaj/Fularczyk-Kozłowska	7:13.94 Finał B	GRE	-	BLR	8:25.91	-
M2x	6:08.82	2014 Belgrad	LTU Ritter/Mascinkas	6:31.35 Finał B	FRA	6:34.00 Finał B	CRO	7:06.33	6:34.00 Finał B
M4-	5:46.86	2014 Belgrad	GBR Gregory/Triggs Hodge/Sbihi/Nash	6:08.05 Przedbieg	GBR	-	GBR	6:18.93	-
LW2x	6:53.39	2012 Varese	ITA Milani/Sancassani	7:27.70 Finał B	SWE	7:41.12 Przedbieg	NED	7:40.50	7:44.88 Finał A
LM2x	6:11.38	2015 Poznań	FRA Delayre/Azou	6:41.81 Przedbieg	NOR	6:45.56 Przedbieg	IRL	6:57.76	7:05.36 Finał A
LM4-	5:52.27	2015 Poznań	SUI Niepmann/Schuerch/Gyr/Tramer	6:17.80 Przedbieg	SUI	6:32.96 Przedbieg	SUI	6:45.24	-
W4x	6:14.64	2014 Belgrad	BLR Bichyk/Karsten/Shliupskaya/Kukhta	6:39.16 Przedbieg	POL	6:39.16 Przedbieg	GER	7:14.31	7:18.53 Finał A
M4x	5:41.88	2015 Poznań	GBR Thomas/Townsend/Beaumont/Lambert	6:05.63 Przedbieg	RUS	6:06.72 Finał B	EST	6:29.82	6:06.72 Finał B
W8 +	5:59.83	2012 Varese	ROU	6:27.66 Przedbieg	NED	-	GBR	6:51.46	-
M8 +	5:24.23	2015 Poznań	GER	5:50.48 Przedbieg	GBR	5:53.01 Przedbieg	GER	6:16.65	6:23.14 Finał A

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik w ME	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W ME 2016 i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
LW1x	7:33.12	2014 Belgrad	GRE Nikolaidou	8:14.51 Przedbieg	GER	8:25.82 Przedbieg	GER	8:26.75	8:49.70 Finał A
LM1x	6:51.72	2014 Belgrad	POR Fraga	7:28.62 Przedbieg	CRO	-	SVK	7:33.42	-
LM2-	6:28.58	2015 Poznań	GBR Cassells/Chambers	6:56.36 Przedbieg	ESP	7:06.37 Przedbieg	GBR	7:00.38	7:11.89 Finał B

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W ME 2016 i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:57.82 Finał B	GBR	-	AUT	9:22.32	-
M1x	6:33.35	2009 Poznań	NZL Drysdale	7:15.80 Finał B	FRA	-	CRO	8:05.59	-
W2-	6:50.61	2014 Amsterdam	GBR Glover/Stanning	7:27.39 Przedbieg	DEN	7:32.24 Finał B	GBR	7:35.93	7:32.24 Finał B
M2-	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:48.97 Finał B	RUS	6:58.86 Finał B	HUN	7:05.70	6:58.86 Finał B
W2x	6:37.31	2014 Amsterdam	AUS Kehoe/Aldersey	7:13.94 Finał B	GRE	-	BLR	8:25.91	-
M2x	5:59.72	2014 Amsterdam	CRO Sinkovic/Sinkovic	6:31.35 Finał B	FRA	6:34.00 Finał B	CRO	7:06.33	6:34.00 Finał B
M4-	5:37.86	2012 Lucerna	GBR Gregor/Reed/James/Triggs Hodge	6:08.05 Przedbieg	GBR	-	GBR	6:18.93	-
LW2x	6:48.38	2015 Varese	GBR Taylor/Copeland	7:27.70 Finał B	SWE	7:41.12 Przedbieg	NED	7:40.50	7:44.88 Finał A
LM2x	6:05.36	2014 Amsterdam	RSA Smith/Thompson	6:41.81 Przedbieg	NOR	6:45.56 Przedbieg	IRL	6:57.76	7:05.36 Finał A
LM4-	5:43.16	2014 Amsterdam	DEN Winther/Barsoe/Joergensen/Larsen	6:17.80 Przedbieg	SUI	6:32.96 Przedbieg	SUI	6:45.24	-
W4x	6:06.84	2014 Amsterdam	GER Schmidla/Thiele/Baer/Lier	6:39.16 Przedbieg	POL	6:39.16 Przedbieg	GER	7:14.31	7:18.53 Finał A
M4x	5:32.26	2014 Amsterdam	UKR Mikhay/Morozov/Dovgtko/Nadtoko	6:05.63 Przedbieg	RUS	6:06.72 Finał B	EST	6:29.82	6:06.72 Finał B
W8 +	5:54.16	2013 Lucerna	USA	6:27.66 Przedbieg	NED	-	GBR	6:51.46	-
M8 +	5:19.35	2012 Lucerna	CAN	5:50.48 Przedbieg	GBR	5:53.01 Przedbieg	GER	6:16.65	6:23.14 Finał A

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W ME 2016 i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
LW1x	7:24.46	2015 Varese	NZL McBride	8:14.51 Przedbieg	GER	8:25.82 Przedbieg	GER	8:26.75	8:49.70 Finał A
LM1x	6:43.37	2014 Amsterdam	ITA Miani	7:28.62 Przedbieg	CRO	-	SVK	7:33.42	-
LM2-	6:22.91	2014 Amsterdam	SUI Niepmann/Tramer	6:56.36 Przedbieg	ESP	7:06.37 Przedbieg	GBR	7:00.38	7:11.89 Finał B

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Robert Zaborski

Sekretarz Generalny

Jolanta Chwalbińska

Lekarz

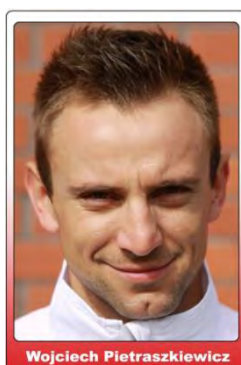
Dominik Grzyb

Fizjoterapeuta

Rafał Kuczera

Fizjoterapeuta

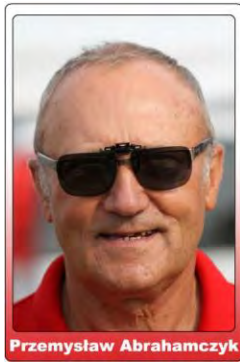
Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta

Jakub Smolski

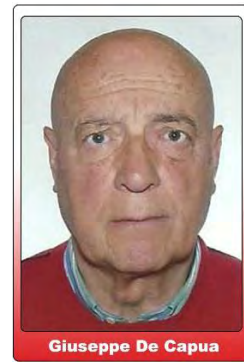
Fizjoterapeuta

Trener LW1x i LW2x

Trener LM2x i LM2-

Trener M8+ i M2-

Trener współpracujący
przy grupie kobiet wagi otwartej

Trener LM4-

Trener współpracujący
przy wiosłach krótkich mężczyzn

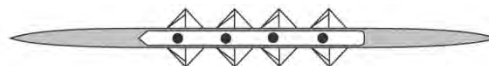

Trener W2x, W4x i W2-

Trener M2x i M4x

I. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIET W4x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Ciaciuch Monika	1992	Lotto Bydgoscia
Leszczyńska Joanna	1988	WTW Warszawa
Springwald Maria	1991	AZS AWF Kraków
Kobus Agnieszka	1990	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski	– Lotto Bydgoscia
Danuta Kotwińska	– WTW Warszawa
Iwona Wójcik-Pietruszka	– AZS AWF Kraków
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Witkowski

Prognoza miejsca:	II-IV miejsce
Osiągnięty wynik:	srebrny medal

Do Mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono osiem osad. Zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA dla tej ilości zgłoszonych załóg rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy bezpośrednio awansowali do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego cztery pierwsze uzupełniały finałową stawkę finału A walczących o medale. Pozostałe dwie załogi w finale B rywalizowały o miejsce siódme.

Do konkurencji zostały zgłoszone wszystkie europejskie czwórki rywalizujące w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Aiguebelette, zajmując w nich kolejno miejsca: Niemki – srebrny medal, Holenderki – brązowy medal, Polki – IV miejsce, Brytyjki – VIII miejsce oraz Rosjanki, Francuzki i Ukrainki kolejno IX-X-XI miejsca. Na starcie tegorocznych Mistrzostw Europy stanęła także nowa czwórka Białorusinek, niestartująca w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata. Faworytkami przed Mistrzostwami Europy w Brandenburgu z pewnością były przedstawicielki gospodarzy, ale dalej ciekawie zapowiadała się rywalizacja naszej czwórki z Holenderkami, porównując pierwsze tegoroczne i ubiegłoroczne pojedynki obu nacji. W ubiegłym roku w pierwszym starcie w Pucharze Świata w Bled Polki pokonały Holenderki o 0,36 sek., natomiast w tym roku na mecie w Varese było 0,13 sek. także na korzyść naszych reprezentantek. Jednak w dalszej części ubiegłorocznego sezonu

wygrywały już tylko przedstawicielki kraju tulipanów. W Mistrzostwach Europy o 1,33 sek., w Pucharze Świata w Lucernie o 3,84 sek. i w Mistrzostwach Świata o 1,32 sek. Kolejność na podium w tej konkurencji w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu była następująca: Niemki, Holenderki, Polki. W składach tych trzech osad w stosunku do roku ubiegłego też nie nastąpiły żadne zmiany.

W polskiej czwórce w okresie przygotowań i na początku okresu startowego próbowane były inne zawodniczki, jednakże skład z ubiegłego roku prezentował się najkorzystniej. Poza tym wszystkie zawodniczki wykazują poprawę w przygotowaniu fizycznym, ale i technicznym.

W Brandenburgu przed losowaniem do dwóch przedbiegów rozstawione zostały czwórki Polski, Holandii oraz Niemiec i Ukrainy. W przedbiegu polska czwórka stanęła na starcie z Holenderkami, Brytyjkami i Francuzkami. Tylko przez pierwsze 500m dystansu nasze zawodniczki nieznacznie, bo 0,19 sek. ulegały Holenderkom, ale dalej już Polki zdominowały ten pojedynek. Wygrały z Holenderkami 3,35 sek. i co więcej uzyskały o 0,91 sek. lepszy rezultat od zwycięzczyń drugiego przedbiegu – Niemek. W finale, w bardzo trudnych warunkach w torze założeniem było, aby Polki po starcie zajęły dobrą pozycję na czele i dalej próbowały ją bronić w pogarszającej się z każdym odcinkiem toru sytuacji na wodzie, głównie z powodu wysokiej fali. Zaczęło się nieźle - na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500m to nasze zawodniczki prowadziły przed Niemkami, ale tylko o 0,15 sek. Załoga utrzymywała dobre prędkości płynięcia łodzi. Dalej niestety faworytki, przedstawicielki gospodarzy zdominowały ten wyścig. Na kolejnych pięciusetmetrowych odcinkach Niemki uzyskiwały czasy lepsze od Polek, kolejno o 1,26-2,28-0,3 sek., aby wyprzedzić je na mecie o 4,22 sek. Polki zdobyły więc srebrny medal, co cieszy, bo awansowały w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Europy. W tych ciężkich warunkach (wysoka fala i przeciwny wiatr) całkowicie nie poradziły sobie Holenderki, które musiały jeszcze uznać wyższość być może odradzającej się Ukrainy. Nie liczyły się natomiast w tej walce płynące w finale osady Wielkiej Brytanii i Rosji.

Należy bardzo wysoko ocenić start czwórki podwójnej kobiet w tegorocznych Mistrzostwach Europy. Poprawa swojej pozycji w hierarchii konkurencji, nabranie pewności siebie w walce torowej, a przede wszystkim poprawne technicznie wiosłowanie w bardzo ciężkich warunkach panujących w torze, powoduje, że załoga staje się bardziej wszechstronna. Natomiast zbyt widoczna różnica w skuteczności przy różnych kierunkach wiatru. Polki nabierają większej wartości w warunkach lekko przeciwnego wiatru. Poza tym zawodniczki stworzyły monolit zespołu dążącego do wspólnego celu, co w ostatecznym rozliczeniu jej wartości stawia ją wśród faworytów konkurencji.

II. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Dorociak Joanna	1992	WTW Warszawa
Deresz Weronika	1985	WTW Warszawa

Trener klubowy:

Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca:

III-VII miejsce

Osiągnięty wynik:

brązowy medal

W Brandenburgu do startu zgłoszono 13 dwójek wagi lekkiej kobiet. W tej sytuacji rozegrano trzy przedbiegi oraz jeden repasaż uzupełniający, z których po trzy pierwsze osady awansowały do półfinałów, z których także po trzy pierwsze dwójki utworzyły stawkę walczącą o medale w Finale A. Pozostałe w walce w finale B rozdzieliły pomiędzy siebie miejsca 7-12. Na starcie Mistrzostw Europy w Brandenburgu stanęły wszystkie najlepsze europejskie dwójki wagi lekkiej w swoich najlepszych składach. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Aiguebelette, które były przecież zarazem główną kwalifikacją do tegorocznych Igrzysk Olimpijskich zajęły one kolejno następujące miejsca: Wielka Brytania – srebrny medal, Dania – V miejsce, Niemki – VI miejsce, Polska – VIII miejsce, Irlandia – IX miejsce, Rosja – X miejsce, Szwecja – XII miejsce (zmieniony w połowie skład osobowy), Rumunia – XIII m (podobnie jak Szwedki zmieniony w połowie skład), Holandia – XIV m, Szwajcaria XVI m i Ukraina (XX m). Zgłoszono także dwójki Czech i Mołdawii, które w Aiguebelette nie startowały. Kolejne miejsca pomiędzy w/w osadami w Mistrzostwach Świata zajmowały załogi z innych kontynentów. Jedenaście pierwszych osad zdobyło kwalifikacje olimpijskie, czyli do Rosjanek włącznie. Natomiast Szwedki, Rumunki, Holenderki, Szwajcarki, Czeszki i Mołdawianki mogą o nie walczyć w Europejskich Kontynentalnych Regatach Kwalifikacyjnych w drugiej połowie maja w Lucernie. Podobnie jak w czwórce podwójnej pań, teoretycznie najlepsze dwójki rozstawiono po dwie do każdego z trzech przedbiegów. Do pierwszego Dunki i Polki, drugiego Brytyjki i Szwedki, trzeciego Holenderki i Niemki. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu na podium zwycięzców stanęły kolejno Brytyjki, Niemki i Polki, a dalej w finale były Dunki, Holenderki i Irlandki. Z przedbiegu Polki i Dunki pewnie awansowały do półfinału, choć na pewno niespodzianką była wygrana dwójki Szwajcerek i czwarte, bez awansu miejsce mających kwalifikacje olimpijskie Rosjanek. Jednak trzeba dodać, że zarówno w pierwszym Pucharze Świata w Varese, jak i w Mistrzostwach Europy w

Brandenburgu na podstawie dyspozycji w trakcie wyścigów widać było kto ma już kwalifikacje olimpijskie i spokojnie przygotowuje się do startu w Igrzyskach, a kto będzie musiał o nie walczyć za dwa tygodnie w Lucernie. Tym między innymi należy tłumaczyć świetną dyspozycję w Brandenburgu Szwajcerek, Holenderek czy Rumunek.

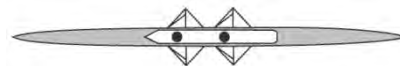
W półfinale Polki wygrały w spokojnym stylu, wyprzedzając na mecie Rumunki i Dunki, prowadząc od startu do mety. Sensacją tego wyścigu było dopiero czwarte miejsce wicemistrzyń świata – Brytyjek i niezakwalifikowanie się ich do ostatecznej rozgrywki w walce o medale. Piąte miejsce w tym półfinale zajęły bardzo groźne Irlandki, które też znalazły się poza finałem A.

Bieg finałowy to bardziej walka z żywiołem (bardzo silny przeciwny wiatr i wysoka fala) niż normalne wiosłowanie. Polska dwójka dobrze radziła sobie w tych warunkach. Osady podzieliły się po połowie na dwie równe grupy: pierwsza – Holenderki, Niemki i Polki walczyła o medale. Jeszcze na 500m przed metą na kontrolnym punkcie pomiaru czasu różnica pomiędzy nimi wynosiła 1,2 sek. Czwarte Szwajcarki traciły już 5 sek. Ostatecznie Polki niezagrożenie obroniły zdobyty w ubiegłym roku brązowy medal Mistrzostw Europy. Na finiszu walka była raczej z żywiołem i dlatego różnice pomiędzy medalistkami nieco się powiększyły. Potwierdzeniem tak bardzo ciężkich warunków niech będzie różnica czasu młodych, niedoświadczonych i słabszych jeszcze technicznie Rumunek, która na mecie wynosiła aż 39,55 sek.

Nasza dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet w pełni zrealizowała zadanie wynikowe (planowany wynik to miejsce 3-7), niemniej jednak analizując poszczególne biegi na Mistrzostwach Europy należy stwierdzić, że wciąż posiada ona duże rezerwy w technice wiosłowania, których usunięcie mogłoby się przełożyć na większą skuteczność i dużo wyższe pozycje wynikowe.

III. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Jankowski Miłosz	1990	AZS AWFIS Gdańsk
Mikołajczewski Artur	1990	Gopło Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Prognoza miejsca: VI-VIII miejsce

Osiągnięty wynik: IV miejsce

Do rywalizacji w tej konkurencji przystąpiło 15 osad, a więc zastosowano przy tej ilości identyczny system eliminacji jak w przypadku dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet. Na starcie zabrakło trzech osad z ubiegłorocznego finału A Mistrzostw Świata w Aiguebelette – Mistrzów, i Wicemistrzów Francuzów i Anglików oraz piątych w tym finale Włochów. Zabrakło także dwunastych w Aiguebelette Greków, czternastych Turków, a zajmujące piętnaste miejsce Duńczycy przysłali całkowicie inny skład osobowy. Zabrakło także z dalszych miejsc Węgrów i Gruzynów (XX i XXIV miejsce). Dodatkowo doszli za to Azerowie, Belgowie, Czesi, Cypryjczycy, Hiszpanie i Litwini, których w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata nie było. We Francji osady przystępujące do rywalizacji w Mistrzostwach Europy zajęły kolejno miejsca: Norwegowie – brązowy medal, Niemcy – VI miejsce, Polacy - VII miejsce, Austriacy – IX, Szwajcarzy – X, Irlandczycy – XI, Holendrzy – XVI, Portugalczycy – XVII, Ukraińcy – XIX miejsce. Jedenaście pierwszych dwójek w tamtych mistrzostwach zdobyło kwalifikacje olimpijskie do Rio de Janeiro. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy kolejność w finale A była następująca: Francja, Wielka Brytania, Norwegia, Holandia, Irlandia, Turcja. Polska dwójka w tym samym zestawieniu zajęła w Poznaniu dalekie czternaste miejsce.

Do trzech rozgrywanych w Brandenburgii przedbiegów zostali kolejno rozstawieni Niemcy i Holendrzy, Irlandczycy i Belgowie oraz Norwegowie i Polacy. Polskę w tej konkurencji reprezentuje pierwszy i trzeci jedynkarz wagi lekkiej w kraju. Zawodnicy pływają ze sobą od pięciu lat w niezmiennym składzie i za każdym razem przed wyjazdem na imprezę główną szumnie zapowiadają walkę o medale. Jednak one ostatni raz były w ich posiadaniu cztery lata temu (złote w czwórce podwójnej wagi lekkiej w Mistrzostwach Świata Seniorów i srebrne w Młodzieżowych Mistrzostwach

Świata. Nie inaczej było i tym razem, choć trzeba przyznać, że w Brandenburgu byli o włos od realizacji swoich ambitnych zapowiedzi.

W przedbiegu przytłynęli na drugim miejscu, ulegając jedynie będącym od trzech lat na pozycji medalowej Mistrzostw Świata Seniorów – Norwegom. Natomiast obie załogi osiągnęły dwa najlepsze rezultaty wśród wszystkich trzech przedbiegów. Pod względem prędkości do Norwegów należała pierwsza połowa dystansu, a do Polaków druga. Dzięki drugiemu miejscu awansowali bezpośrednio do półfinałów, gdzie natrafili na świetnie dysponowanych Irlandczyków i przedstawicieli gospodarzy – Niemców. Od początku wyścigu półfinałowego to właśnie te trzy osady znalazły się na czele stawki. Założeniem przedstartowym trenera było zwycięstwo w półfinale. Niestety zadania nie udało się zrealizować. Dwójki Niemiec i Irlandii na tych zawodach okazały się dla Polaków zbyt silne. Szczególnie w drugiej części dystansu, co może wydawać się dziwne, bo to właśnie Polacy byli znani ze skutecznego finiszu. Nasza dwójka na półmetku płynąc na trzecim miejscu ulegała prowadzącym Niemcom 1,63 sek. i 0,76 sek. Irlandczykom, a na mecie miała gorszy rezultat od pierwszych Irlandczyków o 7,85 sek. i drugich Niemców o 7,67 sek.

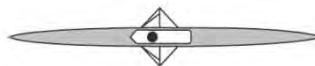

Finał, podobnie jak inne, był rozgrywany w bardzo niekorzystnych warunkach przy mocnym, porywistym wietrze. Polacy do tej pory niezbyt dobrze radzili sobie w podobnych sytuacjach. Dlatego na zgrupowaniach w okresie przygotowawczym ćwiczyła wiosłowanie przy dużej fali i porywistym wietrze. I chociaż nie wszystko udało się poprawić, postęp na tych zawodach był zauważalny. W finale przez ponad $\frac{3}{4}$ dystansu na czele stawki płynęli teoretyczni faworyci – medaliści Mistrzostw Świata w tej konkurencji – Norwegowie, mający najlepsze czasy dwóch pierwszych odcinków pięćsetmetrowych. Jednak druga połowa należała do Irlandczyków (najlepsze rezultaty trzeciej i czwartej pięćsetki) i to oni odnieśli zwycięstwo, a Norwegowie ulegli jeszcze na finiszu przedstawicielom gospodarzy – Niemcom. Nasza dwójka niestety nie uczestniczyła w walce o podział medali. Od startu do mety płynęli na czwartej pozycji, tracąc w miarę upływu dystansu kontakt z walczącymi na czele.

Ostatecznie czwarte miejsce naszej dwójki jest ich najlepszym od kilku lat w imprezach głównych poszczególnych sezonów. Pod nieobecność kilku czołowych załóg w tej konkurencji można powiedzieć, że potwierdzili swoje miejsce w hierarchii międzynarodowej, choć wyprzedziła ich także Irlandia, która w ubiegłym sezonie była poza nimi. Niemniej start polskiej dwójki wagi lekkiej w tegorocznych Mistrzostwach Europy należy uznać za udany pomimo, że oczekiwania są zawsze medalowe.

IV. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ Kobiet

LW1x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Mikołajczak Martyna	1991	Lotto Bydgoscia

Trener klubowy:

Michał Kozłowski

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca: V-VIII miejsce

Osiągnięty wynik: V miejsce

Jedynka wagi lekkiej kobiet jest jedną z trzech konkurencji nieolimpijskich na stałe rozgrywanych w ramach Pucharów Świata i Mistrzostw Europy. Do konkurencji w Brandenburgii zgłoszono dziesięć skifistek. Rozegrano więc dwa przedbiegi, z których po dwie skifistki awansowały bezpośrednio do finału A, a następnie jeden repasaż, z którego także dwie pierwsze zawodniczki uzupełniły sześciuosobową stawkę zawodniczek mających walczyć o podział medali. Na starcie stanęły między innymi: Belgijka Peleman – niespodziewana Mistrzyni Świata w tej konkurencji z 2014 roku i ubiegłoroczna wicemistrzyni świata – Brytyjka Walsh. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata startowały jeszcze Irlandka, Polka i Szwedka, zajmujące w nich kolejno miejsca XIV-XV i XVI. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu wygrała Brytyjka Walsh przed inną niż w tym roku reprezentantką Szwecji Fredh i także inną Niemką Anlauf. Dalej kolejno były Cypryjka, Rosjanka i Litwinka, które w tym roku w ogóle nie wystartowały. Reprezentująca w ubiegłym roku Polskę Katarzyna Wełna zajęła dziesiąte miejsce.

W tym roku w naszej reprezentacji wystartowała walcząca o miejsce w reprezentacyjnej olimpijskiej dwójce Martyna Mikołajczak, która w ubiegłym roku była piętnasta w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata Seniorów w Aiguebelette.

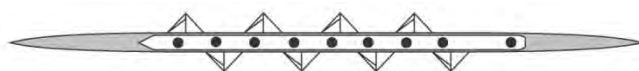
Polka do finału awansowała bezpośrednio z przedbiegu zajmując w nim drugie miejsce. Od startu do mety płynęła pewnie niezagrożona na pozycji wchodzącej. Wyścig finałowy rozegrał się całkowicie pod dyktando Niemki Anji Noske, która nie dość, że prowadziła od startu do mety to jeszcze miała najlepsze rezultaty wszystkich czterech odcinków pięciusetmetrowych. Martyna Mikołajczak zajęła ostatecznie, w bardzo trudnych do rywalizacji na jedynkach warunkach, piąte miejsce, choć gdyby nie

błąd techniczny czyli tzw. „wioślarski rak” na finiszu byłaby z pewnością o stopień wyżej. W tych warunkach startu (duża fala i przeciwny wiatr) całkowicie pogubiła się ubiegłoroczna Mistrzyni Europy i wicemistrzyni świata – Angielka Imogen Walsh, zajmując w finale A ostatnie – szóste miejsce i to z ogromną 56,24 sekundową stratą do zwyciężczyni. Beznadziejnie obecnie wypada Belgijka Evelina Pelemann. Mistrzyni Świata w tej konkurencji dwa lata temu podczas Mistrzostw Świata w Amsterdamie była w Brandenburgu dopiero druga w finale B, czyli ogólnie ósma. Zawodniczka w ubiegłym roku próbowała się ścigać w wadze otwartej, a było to podyktowane chęcią zakwalifikowania się do Igrzysk Olimpijskich. Jednak trenerzy belgijscy źle ocenili możliwości tej filigranowej zawodniczki. Niczego nie zrobiła w wadze otwartej i jest nie do poznania w wadze lekkiej.

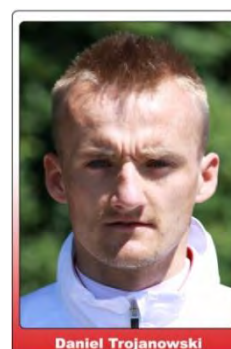
Polka Martyna Mikołajczak wypełniła postawione przed nią zadanie, jednak trzeba stwierdzić, że zarówno ona, jak i pozostałe zawodniczki wchodzące w skład reprezentacyjnej dwójki podwójnej wagi lekkiej w startach na jedyne nie prezentują tak wysokiego poziomu jak ich konkurentki z innych państw.

V. ÓSEMKA MĘŻCZYŹN

M8+

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Burda Mikołaj	1982	Lotto Bydgoscia
Schodowski Zbigniew	1987	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Brzeziński Marcin	1984	WTW Warszawa
Wilangowski Mateusz	1991	Wisła Grudziądz
Fuchs Robert	1991	AZS UMK Energa Toruń
Szpakowski Michał	1989	Zawisza Bydgoszcz
Aranowski Krystian	1988	Zawisza Bydgoszcz
Juszczak Piotr	1988	Zawisza Bydgoszcz
Ster. Trojanowski Daniel	1982	Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Marian Drażdżewski – Lotto Bydgosia
Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz
Szumański Mariusz – AZS UMK Energa Toruń
Grzegorz Dudziński – Zawisza Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Giuseppe De Capua

Prognoza miejsca: III-IV miejsce

Osiągnięty wynik: V miejsce

W tej konkurencji stanęło na starcie dziewięć osad. W związku z tym zastosowano identyczny system kwalifikacji jak w poprzedniej konkurencji – jedynie wagi lekkiej kobiet. Wśród ósemek zgłoszonych do Mistrzostw Europy w Brandenburgu znaleźli się wszyscy trzej medaliści ubiegłorocznych Mistrzostw Świata (w kolejności Wielka Brytania, Niemcy i Holandia) oraz wszyscy trzej medaliści ubiegłorocznych Mistrzostw Europy (w kolejności Niemcy, Wielka Brytania i Rosja). Wszystkie te cztery osady mają oczywiście już kwalifikacje olimpijskie. Z ubiegłorocznego finału Mistrzostw Świata zabrakło z europejskich ósemek tylko Włochów, ale ich cała reprezentacja w ogóle do Brandenburga nie została zgłoszona. Z ubiegłorocznego finału Mistrzostw Europy zabrakło jedynie Francuzów, których ósemka po niezakwalifikowaniu się do Igrzysk w Rio de Janeiro rozbiła się na mniejsze załogi i w nich próbują Francuzi szukać swojego szczęścia czyli kwalifikacji olimpijskich. Dla odmiany Rosjanie, podobnie jak w pierwszym Pucharze Świata trzy tygodnie wcześniej w Varese, zgłosili całkowicie inny skład niż w ubiegłym roku. Dodatkowo do Brandenburga przywieźli swoich przedstawicieli w konkurencji ósemek Białorusini, Czesi, Hiszpanie i Ukraińcy.

Polska ósemka już trzeci sezon startuje w niezmiennym składzie osobowym i trzeci sezon nie może zdobyć medalu Mistrzostw Europy. Ostatni – srebrny zdobyła w 2013 roku w Sewilli, choć w poprzednich latach w Mistrzostwach Europy rozgrywanych po Mistrzostwach Świata rokrocznie ten

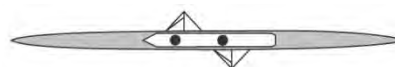
medal zdobywała. Jednak od tamtego czasu wiele się zmieniło, a przede wszystkim konkurenci wystawiają swoje najmocniejsze składy.

Do dwóch przedbiegów najlepsze osady zostały rozstawione. Do pierwszego Polska i Wielka Brytania, a do drugiego Niemcy i Holandia. Polacy do finału trafili bezpośrednio z przedbiegu, zajmując w nim drugą pozycję za Mistrzami Świata Brytyjczykami (w nieco zmienionym składzie), uzyskując trzeci rezultat obu przedbiegów. Brytyjczycy okazali się lepsi, prowadząc od startu do mety i kontrolując ten wyścig. Mieli też lepsze rezultaty trzech pierwszych pięćsetek. W finale w ekstremalnych warunkach, ze względu na falę i wiatr, kolejność na poszczególnych torach miała praktycznie decydujące znaczenie. Ogromna różnica w warunkach wiosłowania była pomiędzy torami 1 i 2, a 5 i 6. Niestety odpowiedzialna za to komisja nie zdecydowała się na tzw. alokację torów. Polska znalazła się na torze piątym i zajęła piąte miejsce, nie mając nawet szans powalczyć o lepsze. Najlepszym przykładem byli Holendrzy – zwycięzcy Pucharu Świata w Varese i w Lucernie, którzy znaleźli się na torze szóstym, podjęli nawet walkę z naturą, przewodzili stawce tego wyścigu niemalże do półmetka, a skończyli go i tak na ostatnim – szóstym miejscu ze stratą 8,02 sek. do zwycięzców. Aż 71,5% miejsc piątym i szóstym zajmowały osady płynące na torze piątym i szóstym. A trzeba jeszcze dodać, że podczas pierwszych przedpołudniowych finałów wyścigi odbywały się w nieco spokojniejszych warunkach.

Stąd trudno ocenić sprawiedliwie start polskiej ósemki w tegorocznych Mistrzostwach Europy. Oprócz osady Białorusi (ale ona miała bezsprzecznie najlepszy, promujący płynące na nim osady, pierwszy tor) polska ósemka nie przegrała z nikim z kim nie mogłaby przegrać. Wydaje się, że zajęte miejsce było odpowiednikiem jej aktualnych możliwości, a głównym jej celem w tym momencie są przygotowania do kwalifikacji olimpijskiej.

VI. DWÓJKA BEZ STERNICZKI KOBIEC

W2-

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Wierzbowska Anna	1990	Lotto Bydgoscia
Wierzbowska Maria	1995	Lotto Bydgoscia

Trener klubowy:

Michał Kozłowski

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Marcin Witkowski

Michał Kozłowski

Prognoza miejsca:

VI-VIII miejsce

Osiągnięty wynik:

VII miejsce

Do Mistrzostw Europy zgłoszono dwanaście dwójek. Zgodnie z systemem eliminacji FISA przy tej ilości osad rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzcy awansowali bezpośrednio do finałów A, a następnie dwa repasaże, z których po dwie pierwsze osady uzupełniały finałową stawkę w walce o medale. Pozostałe załogi walczyły w finale B o podział miejsc 7-12. Z wyjątkiem dwójek Włoch i Hiszpanii, które w Pucharze Świata w Varese trzy tygodnie wcześniej zdobyły srebrny i brązowy medal oraz startujących tam słabych Belgijek, na starcie Mistrzostw Europy w Brandenburgu stanęły wszystkie dwójki europejskie startujące w ubiegłorocznych, jakże ważnych z punktu widzenia kwalifikacji olimpijskich Mistrzostwach Świata Seniorów w Aiguebelette, zajmując tam odpowiednio miejsca: Brytyjki – złoty medal, Dunki – IV miejsce, Rumunki – VII miejsce (ale ta osada została w połowie zmieniona), Niemki – VIII m, Holenderki – IX m (Holendrzy całkowicie zmienili skład osobowy, najlepszą dwójkę wsadzili do swojej reprezentacyjnej ósemki, a najslabsze wystawili w dwójce), Francuzki – X m, Białorusinki – XI m, Polki – XII m, Czeszki – XVI m, Ukrainki – XVII m, Chorwatki – XVIII m i Rosjanki – XIX m (w Brandenburgu w dwójce wystartowały całkiem inne zawodniczki). W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy kolejność w finale była następująca: Wielka Brytania; Holandia; Rumunia; Francja; Dania i Polska. Przed losowaniem, na podstawie dotychczasowych wyników do poszczególnych przedbiegów rozstawiono Rumunki i Dunki oraz Brytyjki i Niemki.

Polki, które w ubiegłym roku w Mistrzostwach Świata znalazły się na czele, wśród osad, dla których zabrakło miejsca w Igrzyskach Olimpijskich. Niezbyt udanie wystartowały także w pierwszym Pucharze Świata w Varese, zajmując w nim ósme miejsce. W Varese przed nimi znalazły się trzy dwójki, które także nie mają jeszcze kwalifikacji - Włoszki, Hiszpanki i Rosjanki.

W polskiej osadzie sióstr Maria Wierzbowska jest jeszcze bardzo młodą zawodniczką w wieku młodzieżowym. Załoga pływa w tym składzie trzeci rok. Sezon 2016 dla tych zawodniczek drugim sezonem w życiu, w którym rywalizują z osadami seniorskimi na poziomie światowym. W Polsce załoga regularnie wygrywa biegi kontrolne oraz biegi na Mistrzostwach Polski Seniorów na każdym dystansie. W okresie przygotowawczym do obecnego sezonu zawodniczki pracowały nad rozwojem wydolności organizmu i poprawieniem techniki wiosłowania. Realizowano to na zgrupowaniach w ciepłym klimacie w Portugalii, a pierwszym startem kontrolnym w tym sezonie był wspomniany Puchar Świata w Varese.

Po tym starcie wyciągnięto wnioski, a zawodniczki miały trzy tygodnie na poprawę poszczególnych elementów technicznych i taktycznych.

Mistrzostwa Europy były drugimi zawodami w tym sezonie. Dla polskiej dwójki w Mistrzostwach Europy liczyło się miejsce końcowe oraz pozycja wśród załóg nie mających jeszcze kwalifikacji olimpijskiej. Należało pamiętać o zbliżających się Regatach Kwalifikacyjnych w Lucernie, gdzie Polki będą miały ostatnią szansę na wywalczenie kwalifikacji olimpijskiej. Z tego powodu podczas przygotowań do Mistrzostw Europy uwzględniono zbliżający się start w Lucernie, gdzie załoga musi być najlepszej formie startowej.

W przedbiegu, zdając sobie sprawę z klasy przeciwniczek, a przede wszystkim Dunek, Rumunek i Francuzek zawodniczki miały za zadanie uplasować się w środku stawki niewielkim kosztem energetycznym, gdyż tylko zwycięska dwójka zapewniała sobie bezpośredni awans do finału A. Polki przypląnęły czwarte, uzyskując ósmy rezultat obu przedbiegów.

Niestety losowanie wariantów rozstawienia osad na repasażu nie było korzystnym dla Polek, gdyż zestawiał je po raz wtóry z dwójką Francuzek i bardzo mocnymi rozstawionymi do przedbiegów Niemkami, co przy premiowaniu awansem dwóch pierwszych osad, stawiał nasze zawodniczki w bardzo ciężkiej sytuacji.

Ostatecznie zawodniczki bieg ukończyły na trzeciej pozycji wyraźnie słabnąc na ostatnich metrach wyścigu. Był to błąd taktyczny załogi, ponieważ po zbyt mocnym początku niestety nie starczyło siły na koniec i obronę pierwszej pozycji z pierwszej połowy dystansu.

Powodem tego mogły być między innymi warunki atmosferyczne, a szczególnie silny przeciwny wiatr, który uniemożliwiał szybkie wiosłowanie, a czas trwania wysiłku wydłużył się o ponad siedemdziesiąt sekund w stosunku do warunków optymalnych.

To mogło być głównym powodem dezorientacji w rozłożeniu sił przez polskie zawodniczki. Załoga jest młoda i właśnie w takich biegach zdobywa doświadczenie w warunkach startowych. Niestety uniemożliwiło to awans do finału A, ponieważ w końcowej części dystansu załogi z Niemiec i Francji wyraźnie Polki wyprzedziły.

Niedzielny finał B został rozegrany stosunkowo wcześniej rano, ponieważ prognoza pogody zapowiadała silny wiatr. Dlatego Polki startowały już o 8.00 rano. Wiązało się to z pobudką o godz. 04.45. Na szczęście zawodniczki poradziły sobie z tymi trudnościami i dobrze zniosły wyścig pod względem fizycznym. Taktyka na finał B przewidywała pewny start, ale bez nadmiernego uciekania rywalkom na początku dystansu, co było ich błędem taktycznym dzień wcześniej w repasażu. Zawodniczki zrealizowały plan w 100% i pewnie wygrały finał B zajmując ostatecznie VII miejsce. Analizując zawody pod względem pozycji wśród załóg bez kwalifikacji, to Polki zajęły dalsze miejsce, tylko w stosunku do Rosji. Jednak nie spotkały się z tą załogą w bezpośrednim biegu, bo Rosjanki startowały w finale A. Należy jednak pamiętać, że do regat kwalifikacyjnych dojdzie jeszcze kilka bardzo groźnych osad, w tym Włoszki i Hiszpanki, które w Varese pokonały naszą osadę. A z daleka przyjadą jeszcze Chinki.

Z punktu widzenia szkoleniowego bardzo udanym był wyścig w finale B, w którym polska osada pierwszy raz w historii swoich startów panowała nad realizacją taktyki i umiejętnie rozłożyła siły podczas całego wyścigu.

Polska załoga zdecydowanie poprawiła dynamikę wiosłowania i szybkość w porównaniu do poprzednich regat w Varese. Należy podkreślić trudność zawodów w Brandenburgu, na którą wpływały warunki atmosferyczne, wczesne starty dla dwójki w dniu finałów oraz stosunkowo długie dojazdy na tor regatowy z hotelu. Uwzględniając te warunki należy te zawody uznać za umiarkowanie udane, ale trzeba zauważyć wyraźny postęp załogi pod względem dynamiki i próbę ekonomicznego pokonywania środkowej części dystansu w ostatnim biegu. Takie wiosłowanie pomoże lepiej znosić wyścigi pod względem fizycznym, jak również psychicznym i jest to dobry punkt wyjściowy przed regatami kwalifikacyjnymi w Lucernie.

VII. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M4x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Biskup Mateusz	1994	AZS AWFIS Gdańsk
Radosz Dariusz	1986	Lotto Bydgoscia
Ziętarski Mirosław	1993	AZS UMK Energa Toruń
Chabel Wiktor	1985	Posnania Poznań
Grabowski Dawid	1989	Posnania Poznań (rezerwowy)

Trenerzy klubowi:

- Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia
Mariusz Szumański – AZS UMK Energa Toruń
Maciej Hoffmann – Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

Prognoza miejsca: III-VI miejsce

Osiągnięty wynik: VII miejsce

Do Mistrzostw w Brandenburgii zgłoszono, podobnie jak w przypadku czwórek podwójnych kobiet, osiem osad. Dlatego zastosowano identyczny system eliminacji FISA. Spośród jedenastu europejskich osad startujących w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Aiguebelette, w Brandenburgii zabrakło przeżywających problemy zdrowotne Szwajcarów, Włochów (bo nie było ich całej reprezentacji) oraz bardzo słabych w ubiegłym roku Norwegów i Francuzów. Europejskie reprezentacje zajęły w Mistrzostwach Świata 2015 roku kolejno następujące miejsca: Niemcy – złoty medal, Estonia – brązowy medal, Wielka Brytania – IV miejsce, Szwajcaria – V, Litwa – VI, Polska – VII, Ukraina – VIII, Włochy – X, Rosja – XIII, Norwegia – XIV, Francja – XVI. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w finale wygrali: Rosjanie przed Ukrainą, Wielką Brytanią, Polską, Litwą i Niemcami. Na podstawie poprzednich wyników do poszczególnych przedbiegów przed losowaniem Mistrzostw Europy w Brandenburgii zostały rozstawione po dwie czwórki: Rosja i Wielka Brytania oraz Niemcy i Litwa. W stosunku do roku ubiegłego tylko Estonia i Polska nie zmieniły żadnego zawodnika w swoim składzie. Mistrzostwa Europy w Brandenburgii nie były najlepszym startem polskiej czwórki z kilku powodów. Po pierwsze przez cały okres od przyjazdu kłopoty ze zdrowiem miał Mirosław Ziętarski, którego ostatecznie na wyścig w finale B zastąpił sprowadzony z kraju rezerwowy zawodnik Dawid Grabowski. Czwórka wystartowała w tych mistrzostwach trzykrotnie i udało się jej pokonać jedynie dwukrotnie Czechów (w repasażu i w finale B). Trudno omawiać wyścigi

polskiej czwórki w poszczególnych fazach mistrzostw skoro była ona tylko tłem dla pozostałych. Miały na to wpływ wspomniane kłopoty zdrowotne oraz problemy z wiosłowaniem w tak ciężkich warunkach jakie panowały na torze w Brandenburgu.

Osada nie zrealizowała założeń wyników. Start w Mistrzostwach Europy w Brandenburgu był dużą loterią ze względu na warunki pogodowe, jednak mimo wszystko pozwolił na określenie braków w przygotowaniach startowych oraz dystansu do odrobienia do najlepszych osad. Nieudane starty wynikały też z braku umiejętności wiosłowania w ekstremalnych warunkach. Należy to uwzględnić w szkoleniu przed następnymi startami. Tym bardziej, że mogą się one zdarzyć również na torze olimpijskim w Rio de Janeiro ze względu na jego usytuowanie. Stosunkowo mała ilość startujących czwórek podwójnych w Brandenburgu może wynikać z bardzo wysokiego poziomu tej konkurencji, co sprawia, że słabsze federacje nie posiadające dobrych osad nie przywiozą ich, nie widzą swoich szans w rywalizacji z tymi najlepszymi.

VIII. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Czaja Dominik	1995	AZS AWF Warszawa
Wicenciak Adam	1989	KW04 Poznań

Trenerzy klubowi:

Jarosław Szymczyk – AZS AWF Warszawa
Miroslaw Rewers – KW04 Poznań

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski
Robert Sycz

Prognoza miejsca: V-VIII miejsce
Osiągnięty wynik: VIII miejsce

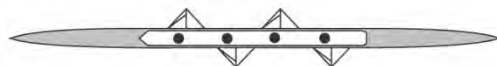
W tej konkurencji zgłoszono 14 osad. Podobnie jak w dwójkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn, a więc zastosowano ten sam system eliminacji do finału. Na starcie w Brandenburgu z europejskich dwójek startujących w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata zabrakło, podobnie jak całej reprezentacji – Włochów, leczących kontuzje Serbów oraz Duńczyków, Bułgarów, Słoweńców, Łotyszy, Węgrów i dwójki Izraela. Łotewscy zawodnicy przygotowywani do sezonu przez trenera polskiej ósemki w Mistrzostwach Europy w Brandenburgu wystartowali na skifach. Kolejność i miejsca europejskich federacji w konkurencji dwójek podwójnych w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata wyglądała następująco: Chorwacja – złoty medal, Litwa – srebrny medal, Niemcy – IV miejsce, Francja – VI, Azerbejdżan – VII, Wielka Brytania – VIII, Włochy – X, Bułgaria – XI, Norwegia – XII, Serbia XIII, Polska – XIV, Dania XV, Ukraina XVII, Czechy – XVIII, Hiszpania – XX, Węgry – XXI, Łotwa – XXII, Słowenia – XXIII, Estonia – XXIV, Izrael – XXVIII. Natomiast w finale ubiegłorocznych Mistrzostw Europy wygrali Niemcy przed Francją, Ukrainą, Norwegią, Bułgarią i Czechami.

Na podstawie wyników poprzednich startów w Brandenburgu do trzech przedbiegów przed losowaniem rozstawiono kolejno Chorwację i Wielką Brytanię, Francję i Niemcy oraz Azerbejdżan i Litwę. Polskę reprezentowała tym razem para Dominik Czaja i Adam Wicenciak. Było to efektem braku kwalifikacji olimpijskiej polskiego debła w tej konkurencji i trwają poszukiwania najszybciej płynącego obecnie składu. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy dwójka Wicenciak – Grabowski zajęła XVII miejsce, natomiast w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów dwójka Czaja – Zawojski była czternasta, a w pierwszym Pucharze Świata w tym roku w Varese dwójka Czaja – Grabowski uplasowała się na drugim miejscu, jednak tam nie zgłoszono wielu wymienionych wyżej dwójek.

W przedbiegu Mistrzostw Europy w Brandenburgu Polacy zdecydowanie przegrali z Niemcami, Szwajcarami i Francuzami. Nasi zawodnicy próbowali w nim nawiązać walkę do półmetka o jedno z trzech miejsc premiowanych bezpośrednim awansem do półfinału, tracąc w połowie dystansu na kontrolnym punkcie pomiaru czasu 2,62 sek. do prowadzących od startu do mety Niemców i 1,21 sek. do trzecich Francuzów. Jednak dalej już było tylko źle. Nie wytrzymali tempa rywalizacji, a na mecie zabrakło do awansu 19,1 sek. Musieli więc szukać swojej szansy awansu do półfinału w repasażu, z którego awansowali z drugiego miejsca ulegając jedynie Czechom. W półfinale polska dwójka trafiła na mistrzów i wicemistrzów świata oraz bardzo mocną dwójkę szwajcarską, wywodzącą się z reprezentacyjnej czwórki podwójnej, która zajęła piąte miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata. Nasi zawodnicy popłynęli w nim bardzo ambitnie, tocząc przez cały tor zaciętą walkę o awans ze Szwajcarami. Różnica na całej długości toru między obydwoma dwójkami nie przekroczyła 1,26 sek. Ostatecznie to jednak Polacy musieli uznać wyższość Szwajcarów, ulegając im na mecie 1,24 sek. Osiągnęli ósmy rezultat obu półfinałów i takie też zajęli miejsce w całych mistrzostwach, gdyż w finale B przegrali 2,65 sek. z finalistami ostatnich Mistrzostw Świata – Francuzami.

Dwójka zmieściła się w granicach prognozy przedstartowej. Z osad, które nie mają jeszcze kwalifikacji olimpijskiej w tej konkurencji wyższe miejsca zajęli jedynie Norwegowie i Szwajcarzy, ale ci ostatni wrócą zapewne do płynania czwórki podwójnej. Z bardzo groźnych debli, które także nie posiadają jeszcze kwalifikacji olimpijskich pozostali jeszcze jedynie Serbowie, którzy w Brandenburgu z powodu leczenia kontuzji nie wystartowali. Poziom pokazany przez zawodników dwójki oraz ich optymizm pozwala na ostrożną pozytywną ocenę szans na kwalifikacje olimpijskie, tym bardziej, że najprawdopodobniej wystartują w nich w składzie z Pucharu Świata z Varese, a więc teoretycznie mocniejszym.

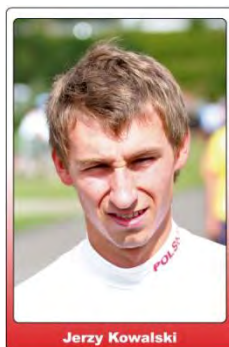
IX. CZWÓRKA BEZ STERNIKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYŹN LM4-

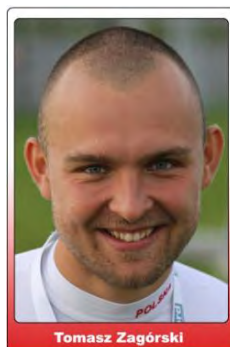
Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Siemion Łukasz	1985	Lotto Bydgosia
Kowalski Jerzy	1988	Gopło Kruszwica
Zagórski Tomasz	1991	AZS Szczecin
Cięszkowski Paweł	1989	AZS Szczecin

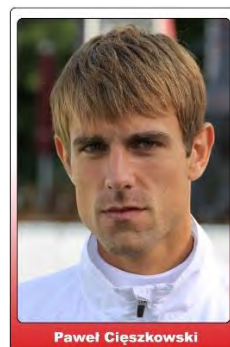
Łukasz Siemion

Jerzy Kowalski

Tomasz Zagórski

Paweł Cięszkowski

Trenerzy klubowi:

Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgosia
Kazimierz Naskręcki	– Gopło Kruszwica
Piotr Kula	– AZS Szczecin

Trener prowadzący w reprezentacji:

Bartłomiej Pawełczak

Prognoza miejsca: VI-VII miejsce

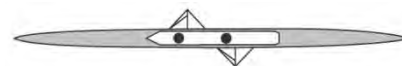
Osiągnięty wynik: VII miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono tylko siedem czwórek. Rozegrano dwa przedbiegi, a następnie jeden uzupełniający repasaż. Załoga ostatnia w repasażu odpadała z dalszych startów, gdyż w tej sytuacji finału B nie rozgrywano. W stawce czwórek walczących w Brandenburgii były tylko cztery czwórki z jedenastu posiadających już kwalifikacje olimpijskie. Z finału A ubiegłorocznych Mistrzostw Świata na starcie stanęli jedynie złoci medalści – Szwajcarzy i piąta osada tamtych mistrzostw – Holendrzy.

Polska czwórka jest osadą walczącą o prawo startu w Igrzyskach Olimpijskich podczas Finałowych Regat Kwalifikacyjnych w Lucernie. Załozde przed sezonem olimpijskim postawiono trzy warunki. Na przygotowania do sezonu i starty musiała znaleźć sobie sponsora, wygrać wewnętrzną rywalizację krajową i pokazać w pierwszych zawodach poziom sportowy dający szanse na realną walkę o kwalifikacje olimpijskie.

W Mistrzostwach Europy w Brandenburgii wystartowały trzy czwórki, które nie mają jeszcze kwalifikacji olimpijskich: Niemcy, Hiszpania i Polska, a do Igrzysk kwalifikacje mają szanse zdobyć jeszcze dwie osady. Polacy wystartowali w Brandenburgii dwukrotnie i dwukrotnie zajmowali ostatnie miejsce. Byli więc bezsprzecznie najsłabszą osadą i w żadnym wyścigu nie nawiązywali żadnej walki z pozostałymi osadami na ostatnich pięciuset metrach. Stąd można wysnuć wniosek, że zawodnicy mają problemy z masą ciała. I aż trudno wierzyć zapewnieniom, że z tym nie ma większych problemów. Po tym słabym starcie wydaje się, że osada nie ma żadnych szans na zdobycie kwalifikacji olimpijskich za dwa tygodnie w Lucernie.

X. DWÓJKA BEZ STERNIKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2-

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Stasiewicz Łukasz	1994	AZS AWFIS Gdańsk
Borchardt Przemysław	1990	AZS AWFIS Gdańsk

Trener klubowi:

Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Prognoza miejsca: VI-VIII miejsce

Osiągnięty wynik: VIII miejsce

Do tej konkurencji, która jest konkurencją nieolimpijską rozgrywaną na stałe przy wszystkich imprezach głównych seniorów, zgłoszono w Brandenburgu osiem osad. W związku z taką ilością zgłoszeń rozegrano identyczny system eliminacji do finału jak w przypadku obu czwórek podwójnych kobiet i mężczyzn.

Polskę w tej konkurencji reprezentowała dwójka z drugiej naszej czwórki bez sternika wagi lekkiej, która uległa trzy tygodnie wcześniej w Pucharze Świata w Varese czwórce reprezentującej Polskę w Brandenburgu. Przegrana w Varese była minimalna, wynosząca 1,23 sek. i jak się okazało w Mistrzostwach Europy było to wynikiem tego, że obie czwórki były słabe. Niemniej para Stasiewicz-Borchardt pokonała trzykrotnie w regatach krajowych wszystkie inne polskie dwójki i dlatego dostała szansę startu na koszt własnego sponsora w Brandenburgu.

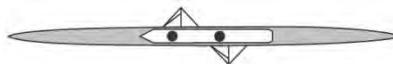
Polacy nieźle zaprezentowali się w przedbiegu, ulegając 7,08 sek. ubiegłorocznym Mistrzom Świata Brytyjczykom i 0,17 sek. Irlandczykom. Przy czym nie miało to większego znaczenia, gdyż tylko zwycięzcy awansowali bezpośrednio do finału A. Wszyscy pozostali i tak spotkali się w jednym repasażu, z którego cztery pierwsze dwójki uzupełniały finał A. Trzeba przyznać, że w repasażu nasza dwójka próbowała walczyć o awans. Niestety nie potrafiła utrzymać wysokiego drugiego miejsca uzyskanego na półmetku. Było to zrobione zbyt dużym kosztem energetycznym, gdyż na ostatnich metrach nie mieli sił obronić się nawet przed ostro finiszującymi Portugalczykami. Do awansu zabrakło 0,06 sek., a pięć dwójek walczących o awans przytłynęło na metę w odległości 3,13 sek. Zajmujący ostatnie miejsce w tym repasażu Szwajcarzy w ogóle od startu nie brali udziału na finiszu w rywalizacji, a z Polakami przegrali 5,85 sek. To jednak przyniosło im efekt końcowy, gdyż w

dwuosadowym finale B pokonali pewnie dwójkę aż o 8,62 sek. od startu do mety systematycznie odpywając naszej dwójce.

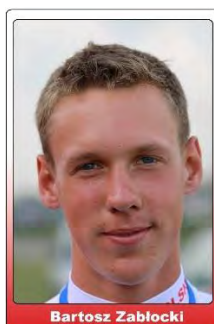
Zajęcie ostatniego miejsca oczywiście nikogo nie satysfakcjonuje, ani zawodników, ani trenera. W osadzie startował Łukasz Stasiewicz - młody zawodnik o dużym potencjale fizycznym, który posiada bardzo dobry jak na wagę lekką wynik w teście na ergometrze wioślarskim. Należy mieć nadzieję, że ten start i poziom sportowy jaki osada potrafi zaprezentować pozwoli zawodnikom odnosić sukcesy w przyszłości.

XI. DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN

M2-

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Hejmej Rafał	1980	Zawisza Bydgoszcz
Zabłocki Bartosz	1989	AZS Szczecin

Trenerzy klubowi:

Grzegorz Dudziński – Zawisza Bydgoszcz

Marek Kolbowicz – AZS Szczecin

Trener prowadzący w reprezentacji:

Giuseppe De Capua

Prognoza miejsca: III-IV miejsce

Osiągnięty wynik: XI miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono 15 osad i w związku z tym rozegrano identyczny system eliminacji do finału jak w przypadku obu dwójek podwójnych mężczyzn. Z wyjątkiem Włochów i Turków wystartowały wszystkie europejskie dwójki startujące w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Aiguebelette. Zajmowały w nich kolejno miejsca: Wielka Brytania – srebrny medal (w tym roku wystartowali inni zawodnicy), Serbia – brązowy medal, Holandia – IV miejsce, Włochy – V, Francja – VIII, Hiszpania – X, Rumunia – XI, Turcja – XIII, Rosja – XIV, Białoruś – XV, Niemcy – XVII, Polska – XX, Węgry – XXI, Finlandia – XXII, Ukraina – XXIV, Czechy – XXV, Chorwacja XXVII. Dwójki zajmujące miejsca w pierwszej jedenastce zapewniły sobie kwalifikacje olimpijskie. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu kolejność w finale wyglądała następująco: Wielka Brytania – Francja – Serbia – Czechy – Węgry – Turcja.

Polskę w tym roku reprezentuje dwójka stanowiąca zaplecze dla pierwszoplanowej w tej kategorii ósemki. W Pucharze Świata trzy tygodnie wcześniej w Varese dwójka Hejmej – Zabłocki zajęła wyższe miejsce od konkurencyjnej pary Hojka – Ablewski, którzy na regatach krajowych trzykrotnie pokonali

całą koalicję innych krajowych dwójek. W Brandenburgu Polacy wystartowali trzykrotnie: w przedbiegu, w półfinale i w finale B. Niestety tylko w pierwszym swoim starcie w przedbiegu pokazali dobry poziom. Zajęli trzecie premiowane awansem do półfinału miejsce, pozostawiając w pokonanym polu późniejszych niespodziewanych złotych medalistów tej imprezy – Węgrów. Uzyskali dziewiąty rezultat wszystkich trzech przedbiegów. Niestety to właśnie było sygnałem ostrzegawczym, bo z tym rezultatem nie awansowaliby do półfinału z żadnego innego przedbiegu. W dwóch kolejnych wyścigach w półfinale i finale B zajmowali ostatnie miejsca, nie nawiązując nawet walki o lepsze pozycje. Trudno stwierdzić co było powodem takiej sytuacji. Zawodnicy, którzy wybrani przez włoskiego trenera z grona sześciu kandydatów jako pierwsi rezerwowi do reprezentacyjnej ósemki, cały czas się z nią przygotowując we włoskim Pusiano nie potrafili nawiązać walki z dwójkami innych reprezentacji, nie reprezentującymi zbyt wygórowanego poziomu sportowego. Czy to brak dopracowania przygotowania technicznego, czy też całkowity brak wartościowego zaplecza do ósemki jako pierwszoplanowej osady w wioślach długich. Z takim poziomem sportowym ta osada nie ma najmniejszych szans walki o kwalifikacje olimpijskie, a umożliwienie im startu w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych może być jedynie wynikiem ich obecności na tych regatach jako zawodników rezerwowych.